

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.516 van 14 juni 2017
in de zaak A. 221.380/XIV-37.312**

In zake: Marina VAN DE VELDE
woonplaats kiezend te 9200 Baasrode
Broekkantstraat 73

tegen:

de STAD DENDERMONDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 februari 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de burgemeester van de stad Dendermonde van 16 december 2016 waarbij aan verzoekster de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 april 2017.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is agent van politie bij de politiezone Dendermonde (PZ 5443).

3.2. Op 21 april 2016 richt hoofdinspecteur V. de volgende dienstnota nr. 3/2016 aan de korpschef van de lokale politiezone:

“betreft : VAN DE VELDE Marina (stamnummer [...]; deel uitmakend van de dienst verkeer van de PZ Dendermonde)

Op 17/03/2016 werd er door onze dienst project drugs een huiszoeking uitgevoerd inzake verdovende middelen op het adres [...]. De eigenaar van de woning [...] was opgenomen met een overdosis cocaïne in het ziekenhuis. Zijn echtgenote heeft ons toestemming verleend voor het uitvoeren van een huiszoeking met toestemming. De vaststellingen zijn vervat in ons aanvankelijk proces-verbaal met nummer [XXX].

Tijdens de zoeking werd er een briefje gevonden in de portefeuille van betrokkene met een schuldbekentenis met de volgende tekst:

Ondergetekende verklaart hierbij Van de Velde Marina [...] te ontvangen de som van 1600 voor tijdelijke lening

Te betalen tegen 30 maart 2016 aan [O.S.].

Voor ontvangst + 350 Euro.

Dit briefje werd ondertekend door Van de Velde Marina.

We voegen dit briefje in bijlage aan de nota.

Op 07/04/2016 werd [O.S.] door onze dienst verhoord inzake verdovende middelen. Wanneer we hem na het verhoor vragen naar het briefje deelt hij ons mee dat hij Marina Van De Velde kent van vroeger.

Ze heeft hem op 03/03/2016 SMS-berichten gestuurd omdat ze hem eens wou spreken. Een dag later of twee dagen later is er dan afgesproken in de [XXX] te 9200 Dendermonde. Het geld werd overhandigd.

Ze was op het moment van de overhandiging in uniform en verplaatste zich met de flitsauto. Marina had hem het verhaal gedaan dat ze wou scheiden van haar man en dat ze daardoor dringend geld nodig had om de huurwaarborg van een appartement te kunnen betalen. Ze vroeg ook om niets te zeggen tegen haar dochter omdat [O.S.] ook haar dochter kent.

Door de opname in het ziekenhuis kon de schuld niet ingelost worden op 30/03/2016. Er werd afgesproken op 08/04/2016 in de [...] te Dendermonde. VAN DE VELDE Marina is op de afspraak gekomen. Ze was ditmaal in burger gekleed en niet met een dienstvoertuig. Ze kon het geld nog niet terugbetalen. Ze had een kopie van haar belastingbrief mee om aan te tonen dat ze het geld wel zou hebben. Ze diende het bedrag dat ze zou terugbetaald krijgen van de belastingen moeten delen met haar man. Ze deelde ook mee dat haar overuren en weekenduren in de helft van de maand ging gestort worden.

Op 16/04/2016 hebben we telefonisch contact gehad met [...]. Op dat moment was het geld nog niet terugbetaald.

[...].”

Bij die dienstnota is het vermelde briefje gevoegd.

3.3. Met het inleidend verslag van 26 mei 2016 stelt de burgemeester van Dendermonde, optredend als de hogere tuchtoverheid, voor om verzoekster de zware straf van het ontslag van ambtswege op te leggen. In dat verslag wordt een uiteenzetting gegeven van de feiten, omstandigheden en gevolgen, van de datum van kennisneming van de feiten en van het vaststaan, de kwalificatie en de toerekening van de feiten. Tevens bevat het een voorstel tot zware tuchtstraf, meer bepaald de zware tuchtstraf van “het ambtshalve ontslag” en wordt gewezen op het recht van verdediging.

Verzoekster neemt op 26 mei 2016 kennis van het inleidend verslag. Op 9 juni 2016 dient verzoekster een verweerschrift in waarin zij middelen van verweer aanvoert.

Op 27 juni 2016 wordt verzoekster, bijgestaan door haar tuchtverdediger, mondeling gehoord, waarbij zij eveneens middelen van verweer

doet gelden. Ook wordt, op verzoek van verzoekster, hoofdinspecteur V. als getuige gehoord.

3.4. Op 13 juni 2016 wordt verzoekster voorlopig geschorst voor een duur van vier maanden met inhouding van 25 % van de wedde. Die beslissing wordt op 6 oktober 2016 verlengd voor een duur van vier maanden.

3.5. Op 4 juli 2016 stelt de hogere tuchtoverheid voor verzoekster de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

3.6. Tegen dat voorstel dient verzoekster een voorstel tot heroverweging in bij de Tuchtraad.

De Tuchtraad adviseert op 12 oktober 2016 dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn en aan verzoekster dienen te worden toegerekend, dat de feiten een tuchtinbreuk uitmaken in de zin van artikel 3 van de tuchtwet en dat de door de hogere tuchtoverheid voorgestelde zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege geen passende straf is inzake en dat de schorsing gedurende twee maanden een gepaste straf is.

3.7. Op 9 november 2016 deelt de hogere tuchtoverheid aan verzoekster haar voornemen mee om af te wijken van het advies van de Tuchtraad.

Verzoekster dient op 16 november 2016 een verweerschrift in.

3.8. De hogere tuchtoverheid legt op 16 december 2016 aan verzoekster de zware tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op.

Dat is de bestreden beslissing. Ze steunt op de volgende motivering:

“[...]”.
4 Verdediging

In het kader van uw rechten van verdediging werd u uitgenodigd om gehoord te worden op 27 juni 2016. U liet ons weten dat u op de hoorzitting aanwezig zou zijn samen met uw syndicaal verdediger.

Op 9 juni 2016 maakt u een eerste verweerschrift over.

Op 15 juni 2016 maakt uw verdediging een brief over en vraagt hierbij om de heer [V.] als getuige te verhoren. Mijn ambt verwijst naar het voorgaande punt met betrekking tot de communicatie omtrent het verhoren van deze getuige.

Op 27 juni 2016 wordt, voorafgaand aan de hoorzitting naar aanleiding van het inleidend verslag, de getuige verhoord door mijn ambt in aanwezigheid van u en uw verdediging.

Op 27 juni 2016 wordt na het verhoor van de getuige een hoorzitting gehouden, dit in het kader van uw recht om gehoord te worden naar aanleiding van het inleidend verslag en de tuchtprocedure. Tijdens deze hoorzitting overhandigt uw verdediging een bundel met een verweerschrift en voert de verdediging een samenvattend pleidooi, verwijzend naar de volledige overhandigde bundel. Tijdens deze hoorzitting maakt u in persoon geen gebruik van de mogelijkheid om zelf het woord te nemen.

U hebt geen bijkomend verweer per post overgemaakt.

Alvorens mijn ambt overgaat tot de punten die werden aangebracht tijdens het verweer wens ik een bedenking te maken over de werkwijze die u en uw verdediging hanteren naar aanleiding van het recht om een getuige te horen.

Mijn ambt nam pas kennis van het feit dat u een gerechtelijke klacht heeft ingediend tegen de persoon die u liet oproepen als getuige, tijdens de hoorzitting in het kader van het inleidend verslag. De getuige werd verhoord voor deze hoorzitting. De getuige werd gehoord in hoedanigheid als getuige.

De combinatie van de door u gevraagde vragen tijdens dit verhoor en het feit dat u een klacht met burgerlijke partijstelling hebt ingediend werpt enkele belangrijke vragen op. Uw verdediging stelt in de brief van 24 juni 2016 dat het verhoor noodzakelijk is om duidelijkheid te kunnen bekomen omtrent de wettelijkheid van de onderzoeksdaten. U stelt dat deze elementen cruciaal van belang zijn voor de verdediging.

Nochtans blijkt uit de kopie van de akte van burgerlijke partijstelling dat u reeds op 23 juni 2016 klacht heeft ingediend tegen deze getuige inzake diefstal van een document naar aanleiding van een huiszoeking en schending van het beroepsgeheim. Mijn ambt is van mening dat u deze belangrijke informatie hebt achtergehouden waardoor u een vertekend beeld schetste bij uw motivatie om de getuige te laten verhoren.

Mijn ambt stelt zich vragen omtrent de ware aard van het verhoor van deze getuige. Het lijkt er sterk op dat u van het recht om getuigen te vragen gebruik hebt gemaakt om voornamelijk deze verklaring te gebruiken voor de rechtsvordering die u hebt ingesteld tegen deze getuige. Mijn ambt maakt zich zorgen over de manier van werken, de onthouding van belangrijke informatie en het eventueel misbruik van rechtswegen die u mogelijk gebruikte om de getuige te laten verhoren. Ik maak er u op attent dat mijn ambt geen bevoegde instantie is om een gerechtelijk verhoor af te nemen. Ik wens u er ook op attent te maken dat indien u de bedoeling had de getuige te laten verhoren als verdachte van een aantal feiten u dit op voorhand had moeten signaleren. Voor het verhoor van een verdachte in het kader van een gerechtelijke procedure verwijs ik naar het wetboek van strafvordering en naar het EVRM, inzonderheid artikel 6. Voor het verhoor van een verdachte naar aanleiding van mogelijke tuchtrechtelijke feiten dienen eveneens een aantal rechten van verdediging gerespecteerd te worden. Zo werd de persoon niet duidelijk geïnformeerd dat de vragen die gesteld werden kaderden in een dossier waarvan hij zelf het voorwerp uitmaakt.

Mijn ambt betreurt de werkwijze die u hanteerde.

Mijn ambt neemt telkenmale de hoofding van elk verweerpunt over.

4.1 Uw rubriek 1 'Procedure'

A. Stuk 1

Mijn ambt neemt kennis van wat u schrijft onder de bovenvernoemde titel.

De vraag van de verdediging aangaande het feit dat hoofdinspecteur [V.] al dan niet een inbreuk zou gepleegd hebben, kan door mijn ambt niet beantwoord worden in dit dossier. Onderhavig dossier betreft immers een procedure ten aanzien van u, agent van politie Marina VAN DE VELDE. Zoals deze procedure valt onder de discretieplicht vallen andere procedures ten laste van andere personen ook onder deze plicht. De wet staat mij niet toe om hier zonder kennis van zaken uitspraken over te doen. U hebt zelf een klacht ingediend ten laste van hoofdinspecteur [V.]. Mijn ambt heeft het volle vertrouwen in het gerecht en vertrouwt erop dat zij het nodige zullen doen om de feiten te onderzoeken.

In uw verweer wijst u er terecht op dat een persoon onschuldig is totdat zijn schuld bewezen is. Het zou dan ook onzorgvuldig zijn van mijn ambt om, op basis van de informatie die voorhanden is en op basis van wat u verklaart, een oordeel omtrent deze mogelijke inbreuken door [V.] te vellen.

Op basis van de elementen die voorhanden zijn en aan de hand van de getuigenverklaring van hoofdinspecteur [V.] leid ik af dat hij aan zijn korpschef en verantwoordelijke leidinggevende officieren een bestuurlijke akte richtte die hij verkeerdelijk benoemde als 'inleidend verslag'. In feite betreft dit een interne communicatie of een vorm van bestuurlijke akte waarin de hoofdinspecteur aan zijn (korps)leiding te kennen geeft dat hij een aantal ongewone feiten heeft vastgesteld. Hoofdinspecteur [V.] valt onder het gezag van de korpschef van Dendermonde en een aantal leidinggevende officieren. Op het moment dat dit verslag wordt overgemaakt is er nog geen sprake van een tuchtprocedure. Het feit dat er meerdere leden van de korpsleiding kennisnemen van het verslag kadert in de plicht om transparant te zijn en verantwoording af te leggen. In dit opzicht zijn de leidinggevende die kennis krijgen van dit stuk eveneens gebonden aan geheimhouding.

Hoofdinspecteur [V.] is officier van gerechtelijke politie. Tijdens de uitvoering van zijn functie als politieambtenaar is hij op legale wijze aanwezig in de woning van een derde, dit door middel van een toestemming tot huiszoeking. Dit feit wordt door niemand in twijfel getrokken. Mijn ambt heeft dan ook geen enkele aanwijzing om er vanuit te gaan dat [V.] onwettig in de woning aanwezig was.

Tijdens een huiszoeking werden inlichtingen verkregen welke ertoe leidden dat hoofdinspecteur [V.] deze loyaal meldde aan zijn korpsleiding. De inlichtingen die verkregen werden zijn zonder vooroordelen objectief in het verslag meegedeeld. Naar aanleiding van de vraag van de verdediging werd [V.] verhoord. Tijdens dit verhoor werd door de verdediging de vraag gesteld of er proces-verbaal werd opgesteld naar aanleiding van deze inlichtingen. [V.] meldde dat dit nog niet het geval was omdat hij (het slachtoffer [O.]) eerst een klacht wou indienen, maar hij (het slachtoffer [O.]) heeft hem ([V.]) gecontacteerd en er zou 'deze' week wel een klacht geacteerd worden. Dit overtuigt mij ervan dat er wel degelijk in de toekomst aangaande deze feiten proces-verbaal zal opgesteld worden. Ik wil de verdediging er dan ook op wijzen dat zolang de procureur des Konings geen kennis heeft gekregen van mogelijke feiten of inlichtingen er nog geen sprake kan zijn van het bestaan van een opsporingsonderzoek.

Hoofdinspecteur [V.] heeft aan de tuchtoverheid geen enkel stuk overgemaakt dat uit een bestaand gerechtelijk- of opsporingsdossier komt.

De elementen die in het verslag van [V.] verwoord staan worden trouwens op geen enkele manier door u en uw verdediging ontkend. U levert ook geen enkel

bewijs dat het hier zou gaan om een valse verklaring. Mijn ambt stelt vast dat u in uw verklaring van 26 april 2016 bevestigt dat de inlichtingen die door [V.] werden overgemaakt correct waren.

Op basis van deze elementen en het feit dat er geen bewijs werd geleverd van valsheid van geschrifte beschouw ik het verslag van [V.] en de inlichtingen hierin gevat als rechtmatig. Het loutere feit dat u en uw verdediging klacht hebben ingediend bewijst immers niet dat er inbreuken werden gepleegd. Het lijkt me dan ook een vorm van lasterlijke aantijgingen indien ik op die basis van een attest van klachtneerlegging zou oordelen dat betrokkene schuldig zou zijn.

Zonder in te gaan op de vraag of er al dan niet een inbreuk werd gepleegd is mijn ambt van de overtuiging dat hoofdinspecteur [V.] op een legale manier het briefje met de schuldbekentenis heeft aangetroffen. U en uw verdediging leveren dan ook geen bewijs aangaande het feit dat het hier zou gaan om een illegale handeling. De inhoud van de schuldbekentenis wordt op verschillende malen door u en de verdediging bevestigd door toe te geven dat er een lening van 1600 euro en later 350 euro werd aangegaan. Het lijkt me dan ook dat over de inhoud van dit stuk geen twijfel mogelijk is.

Bovendien wijst mijn ambt u op het bestaan van artikel 5/1 van de Wet van 5 augustus 1992 op het politieambt: ‘De overheden van bestuurlijke politie en de politiediensten moeten elkaar de hen toegekomen inlichtingen betreffende de openbare orde mededelen, die tot preventieve of beteugelende maatregelen aanleiding kunnen geven.’

Het achterhouden van deze inlichtingen door hoofdinspecteur [V.] zou mijns inziens een zware inbreuk zijn op de waardigheid en de beroepsplichten van het ambt.

In uw verweer neemt u een aantal stellingen en uitspraken voor uw rekening. U verwijst hiervoor regelmatig naar een gerechtelijk dossier van een derde. Tenzij u zelf betrokken bent in dit gerechtelijk onderzoek kan mijn ambt het dossier niet opvragen bij de procureur des Konings. Uit de elementen die u aanhaalt kan ook niet afgeleid worden dat u als verdachte in dit dossier vernoemd bent.

Omtrent de zaken die u en uw verdediging aankaarten die kaderen in het gerechtelijke dossier van de derde dien ik u door te verwijzen naar de gerechtelijke autoriteiten. Indien u van mening bent dat u met deze feiten een verband hebt of u een belang heeft, zij het als verdachte, betrokkene, slachtoffer of benadeelde, dan kan u zich toegang verschaffen tot dit dossier volgens de door de wet gestelde rechtsregels. Zolang ik in hoedanigheid van tuchtoverheid geen kennis krijg dat u betrokken bent in deze feiten kan ik hierin niet handelen. Met inachtneming van uw rechten van verdediging staat het u altijd vrij om aan de tuchtoverheid mee te delen indien u betrokken zou zijn in de feiten waarvoor de huiszoeking uitgevoerd werd. [...].

4.2 Uw rubriek 2 ‘Verzachtende omstandigheden’

Mijn ambt neemt kennis van wat u schrijft onder de bovenvernoemde titel.

Mijn ambt wijst u erop dat u als agent van politie en bijgevolg lid van de geïntegreerde politie een belangrijke functie hebt. Het zou onrespectvol zijn naar u en uw functie om ervan uit te gaan dat u geen of onvoldoende kennis zou hebben van een aantal aspecten met betrekking tot de strafwetgeving en de bepalingen van het statuut van de geïntegreerde politie. U hebt in het verleden al een zware tuchtstraf gekregen voor gelijkaardige feiten. Verder bestaan er uitgewiste straffen die eveneens gelijkaardige feiten betreffen. In uw evaluatie en planningsgesprek is dit eveneens aan bod gekomen. Het feit dat u geen kennis zou hebben inzake de tuchtrechtelijke regels en deontologie kunnen mijns inziens niet weerhouden worden. In zowel het Belgische rechtssysteem alsook in het tuchtstatuut is voorzien dat u kan beroep doen op andere personen, hetzij advocaten, hetzij syndicale

vertegenwoordigers. Elk personeelslid kan zich te allen tijde aansluiten bij een syndicale organisatie en kan beroep doen op deze organisatie indien er onduidelijkheden zouden zijn. Bijkomend kan gesteld worden dat u nooit hebt aangekaart dat er bepaalde aspecten van de wetgeving onduidelijk waren. Het is nochtans voorzien binnen het beleid van de geïntegreerde politie dat u vragen kan stellen bij onduidelijkheden. U kan eveneens opleidingen aanvragen. Ik maak er u op attent dat de bevoegdheden die u kreeg van de wetgever niet de minste zijn.

Immers hebben uw vaststellingen naar aanleiding van verkeersovertredingen een bijzondere bewijskracht tot het tegendeel bewezen is. De aspecten van uw bevoegdheden vallen eveneens onder het gerechtelijk en strafrechtelijk luik.

U wendt aan dat er verzachtende omstandigheden zijn gezien u het, en ik citeer uw verweerschrift: 'mevrouw VAN DE VELDE Marina het inderdaad niet makkelijk heeft. Haar echtgenoot blijkt in het verleden vele schulden te hebben opgelopen, welke maken dat Marina VAN DE VELDE noch haar echtgenoot bij financiële bankinstanties enige lening kunnen aangaan. Zij tracht dit op te lossen en ziet slechts als enige uitweg om een scheiding aan te vragen. Ook deze procedures kosten geld, het zich zelfstandig vestigen door het huren van een woning brengen eveneens bijkomende en niet te onderschatten kosten met zich mee. Mevrouw Van De Velde staat op financieel vlak op velerlei wijze buiten haar wil om regelmatig in een zeer lastige situatie.'

In uw verklaring van 26 april 2016 maakt u eveneens gewag van financiële problemen en problemen thuis. U maakt eveneens gewag van gezondheidsproblemen van uw dochter welke financiële kosten veroorzaken.

In de verklaring van [O.S.] van 10 juni 2016, welke u en uw verdediging vrijwillig toevoegden aan uw verweerschrift, staat te lezen en ik citeer 'Blijkbaar had ze tijdelijk financiële problemen en wou ze mij om een lening verzoeken. (...) Later heb ik haar de som van € 1600,00 geleend. Later heb ik haar nog eens € 350,00 bij geleend. Blijkbaar zou ze in echtscheidingsprocedure zitten en dient ze een voorschot te betalen voor het appartement die ze wil huren en bemeubelen. Ik heb haar omtrent de terugbetaling geen enkele voorwaarde opgelegd. Tot vandaag heeft ze reeds € 1050,00 afbetaald.'

U en uw verdediging halen aan dat deze financiële problemen waarvan verschillende malen sprake is dienen aanzien te worden als verzachtende omstandigheden. U verwijst naar uw thuissituatie, naar de financiële problemen die er buiten uw wil om zijn en dat u tracht te overleven in de maatschappij waar nog veel werk aan de winkel is om mensen met tijdelijke sociale problemen op een goede wijze bij te staan.

De door u aangekaarte gebruikte bewoordingen en het schetsen van mogelijke financiële problemen en problemen thuis kunnen op een vrij eenvoudige manier door uzelf bewezen worden. U hebt nooit enig overtuigingsstuk overgemaakt waaruit zou blijken dat u in een echtscheidingsprocedure bent verwickeld; dat u een appartement diende te huren om het echtelijke huis te verlaten. U toont ook niet aan om welke reden u geen lening bij een officiële bankinstelling kan afsluiten. U toont ook niet aan dat er door de diensten van het OCMW hulp geweigerd werd ten aanzien van u. Indien u financiële problemen heeft bestaat er de mogelijkheid om in schuldbemiddeling te gaan. Dit toont u ook niet aan.

U stelt dat mijn ambt rekening moet houden met verzachtende omstandigheden waarvan u het bewijs op eenvoudige manier zou kunnen aantonen, doch niet levert. [...].

5 Uiteenzetting van de feiten

Rekening houdend met de elementen van het dossier, inzonderheid uw verklaring, en de elementen van uw verdediging geeft mijn ambt u de volgende feiten weer:

Op 3 maart 2016 ver[s]tuurt u sms-berichten met [O.S.] waarin u vraagt om met hem te kunnen afspreken. De afspraak zou gaan omtrent het verzoeken van een persoonlijke lening omwille van financiële problemen. U spreekt een eerste maal af, op een niet nader bepaalde datum, in de [...] te Dendermonde. Dit enkele dagen na 3 maart 2016. De [...] te Dendermonde is gelegen ongeveer halverwege de burelen van de politiezone Dendermonde en uw woonplaats te [XXX]. Deze ontmoeting was en mijn ambt citeert de woorden uit de verklaring van [...] 'in burger met haar fiets'. Tijdens deze ontmoeting zou [O.S.] hebben toegestemd met de lening en sprak u af om elkaar terug te treffen op de [XXX] zodat hij u het geld kon overhandigen.

Enkele dagen later na het toestemmen van de lening hebt u elkaar terug ontmoet in de [XXX]. Hier zou [O.S.] u 1600 euro overhandigd hebben.

Op 10 maart 2016 bent u met dienst belast. Tijdens de uitvoering van uw dienst maakt u gebruik van een dienstvoertuig en bent u gekleed in uniform.

Tijdens de uitvoering van uw dienst hebt u een ontmoeting met [O.S.], opnieuw in de [XXX] te Dendermonde. Om deze ontmoeting te volbrengen maakt u gebruik van het dienstvoertuig en bent u gekleed in uniform. U draagt bijgevolg de kentekens van uw ambt. U vroeg geen toestemming om het dienstvoertuig te kunnen gebruiken voor deze persoonlijke aangelegenheid.

De ontmoeting van 10 maart 2016 met de heer [...] was om verder af te spreken hoe de afbetaling ging verlopen. U hebt gemeld dat u de lening niet onmiddellijk kon terugbetalen ten gevolge van gezondheidsproblemen van uw dochter. Dit zou financiële kosten veroorzaken. U wenst uw dochter financieel te steunen. U ontving toen van [O.S.] supplementair een lening van 350 euro.

6 Ten laste gelegde feiten

Als hogere tuchtoverheid dien ik erop toe te kijken dat de personeelsleden, inzonderheid de politieambtenaren, zich waardig gedragen en deontologisch verantwoord handelen. Hierbij dient gesteld te worden dat iedereen zich dient te houden aan de wetten, rechtsregels, reglementen en inzonderheid aan de waardige en deontologische gedragingen (zowel intern de politie als extern).

Na analyse van het samengestelde tuchtdossier, na het doornemen van uw verweerschriften en rekening houdend met de argumenten die u aanreikt, ben ik van oordeel dat de volgende feiten een tuchtinbreuk uitmaken en u moeten ten laste gelegd worden:

Op 10 maart 2016 tijdens de diensturen, in uniform en met gebruik van een anoniem politievoertuig (voertuig snelheidscontrole), zonder voorafgaande toestemming, voor privé-aangelegenheden afhandelingen uit te voeren met een privé-persoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, om op grond van een emotioneel beladen betoog de terugbetalingstermijnen van de eerder begane tijdelijke private lening van 1600 euro te onderhandelen.

Op 10 maart 2016 tijdens de diensturen, in uniform en met gebruik van een anoniem politievoertuig (voertuig snelheidscontrole), zonder voorafgaande toestemming, voor privé-aangelegenheden een supplementaire lening van 350 euro te onderhandelen en af te sluiten met een privé-persoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, en dit op grond van een emotioneel beladen betoog.

7 Bewijs en toerekening van de feiten

7.1. Bewijs van de feiten.

[...]

Gelet op de feitelijke elementen vervat in het dossier;

Gelet op uw verklaring van 26 april 2016;

Gelet op uw verweerschrift van 9 juni 2016;

Gelet op uw verweerschrift van 27 juni 2016 en de toegevoegde elementen;

Gelet op de afwezigheid van een bewijs inzake de toestemming om een dienstvoertuig te mogen gebruiken voor een privé-aangelegenheid;

Gelet op de afwezigheid van een bewijs inzake de toestemming om de dienst te mogen verlaten om een privé-aangelegenheid te kunnen uitvoeren;

Gelet op de afwezigheid van een bewijs inzake de toestemming om tijdens een privé-aangelegenheid de tekenen van het ambt als operationeel personeelslid van de geïntegreerde politie te mogen gebruiken;

Gelet op het feit dat u in uw verklaring van 26 april 2016 de feiten zoals beschreven in punt 5 toegeeft; dat deze feiten in uw verweer worden bevestigd; dat deze feiten worden bevestigd in de door u toegevoegde verklaring van [O.S.];

Gelet op het feit dat u de materialiteit van de feiten op zich niet betwist en er in elk geval geen redenen aanwezig zijn om te twijfelen aan de waarachtigheid;

Rekening houdend met de gegevens die blijken uit uw verweerschriften;

Meen ik dat de feiten vermeld in punt 6 vast staan.

7.2. Bijzondere omstandigheden

Soortgelijke feiten hebben zich in het verleden reeds voorgedaan, waarvoor u tuchtrechtelijk werd gestraft. Met uitzondering van één feit werden de andere straffen van het blad der tuchtstraffen gewist omwille van de wettelijke bepalingen. Mijn ambt verwijst naar de hierbovenvermelde replek aangaande het vermelden van deze straffen. Het feit dat deze uitgewiste straffen hier vermeld worden dient niet geïnterpreteerd te worden alsof deze opnieuw bestraft worden. Het feit is dat de uitwissing van deze straffen niet tot gevolg hebben dat deze niet bestaan hebben. Mijn ambt dient dan ook rekening te houden met het feit dat u ooit bestraft bent geweest voor soortgelijke gevallen.

Voor de soortgelijke feiten die u in 2015 hebt uitgevoerd werd u een zware tuchtstraf opgelegd, meer bepaald de inhouding van wedde gedurende twee (2) maanden ten bedrage van tien (10) procent van de bruto maandwedde.

7.3. Toerekening van de feiten

Als operationeel lid van de geïntegreerde politie dient u zich te allen tijde voorbeeldig te gedragen en zich te houden aan de wetten, rechtsregels, reglementen en inzonderheid dient u zich waardig en deontologisch te gedragen. Dit zowel intern als extern de politie.

Als agent van politie bekleedt u een publieke functie waarbij men mag stellen dat deze functie eveneens een voorbeeldfunctie betreft.

Er kan vanuit gegaan worden dat elk lid van de geïntegreerde politie weet heeft dat zijn statuut wettelijk en met deontologische normen is vastgelegd door de Koning en de Ministers. De bepalingen van het statuut zijn dan ook publiek en vrij consulteerbaar via diverse kanalen intern en extern de politie.

U bent lid van het operationeel kader van de geïntegreerde politie en men kan er dan ook vanuit gaan dat u uw statuut moet kennen en de competentie heeft om het te kunnen raadplegen.

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat elk lid van de geïntegreerde politie zijn statuut zelfstandig, of met behulp van zijn vakorganisatie en/of de werkgever, kan consulteren en interpreteren. Deze bepalingen zijn makkelijk consulteerbaar via de toepassingen die de overheid u ter beschikking stelt. Eveneens heeft elk personeelslid een exemplaar van de deontologische code ontvangen.

Op 3 november 2015 ontving u reeds een zware tuchtstraf voor feiten waarbij u gebruik makend van uw uniform een persoonlijke lening trachtte te bekomen. In uw verklaring van 26 april 2016 verklaart u bovendien dat u in het verleden al een paar keer op dergelijke wijze te werk ging en u hiervoor tuchtsancties gekregen had met de vermelding dat dit in de toekomst niet meer mag gebeuren. U verklaart verder ook dat u weet dat door dergelijke uitvoering u de politie in een slecht daglicht kan brengen.

De door u gestelde handelingen zijn vrijwillig en op eigen initiatief gebeurd en er zijn geen omstandigheden die afbreuk doen aan uw toerekeningsvatbaarheid.

Gelet op deze elementen ben ik dan ook van oordeel dat u bijgevolg volledig toerekeningsvatbaar bent voor de feiten.

8 Uiteenzetting van de gevolgen

Door het plegen van deze feiten, waarbij soortgelijke feiten voorheen ook al door u werden gepleegd en waarvoor u al gesanctioneerd werd, schaadt u opnieuw de integriteit en de goede naam van de politie, waarbij duidelijk blijkt dat u geen aanstoot neemt aan eerder opgelopen sancties, noch dat u lessen hebt getrokken uit het verleden.

De politiediensten in het algemeen en in het bijzonder deze van de lokale politie Dendermonde worden door de gelaakte herhaaldelijke handelingen in een slecht daglicht geplaatst.

De reputatie en het imago van de (lokale) politiedienst(en) leiden ernstige schade wanneer een lid van het operationeel kader van de geïntegreerde politie in uniform, tijdens de uitvoering van de dienst en daarbij gebruik makende van een dienstvoertuig op grond van een emotioneel beladen betoog aan een privé-persoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, onderhandelt omtrent de terugbetalingstermijnen van een eerder aangegane persoonlijke lening. Bijkomend wordt tijdens deze onderhandelingen op grond van een nieuw emotioneel beladen betoog een supplementaire lening onderhandeld en afgesloten. Het emotioneel beladen betoog zou zijn omwille van dringende financieel noden welke op geen enkele andere wijze zouden kunnen worden gelengd.

De wetgever heeft u als agent van politie bijzondere bevoegdheden gegeven in het kader van de wetten inzake het wegverkeer en in het kader van de wet op het politieambt.

U draagt als agent van politie hetzelfde uniform als de politieambtenaren van het basis-, midden- en officierenkader. Door leken kan niet altijd het onderscheid gemaakt worden dat u al dan niet zelf een politieambtenaar bent.

Als agent van politie vertegenwoordigt u het ambt van de leden van de geïntegreerde politie.

Het feit dat u een persoonlijke lening aangaat bij een particuliere persoon kan ernstige gevolgen hebben voor de wijze waarop u uw werk verricht. In functie kan u ten aanzien van deze persoon niet meer neutraal handelen gezien u bij deze schulden hebt. Het maakt u ook enorm vatbaar voor het plegen van feiten die onwettig zouden zijn. Net om zulke zaken te vermijden heeft de wetgever een aantal regels voorzien. Zo is het niet toegelaten om als operationeel lid van de geïntegreerde politie een casino te betreden. Het is duidelijk dat de wetgever bezorgd is en wil voorkomen dat bepaalde ambten zich ongewenst in schulden zouden brengen ten aanzien van derden.

Met de handelingen die u treft brengt u het imago en de integriteit van alle politieambtenaren in gedrang;

Als agent van politie heeft u een zeer belangrijke functie naar de bevolking toe waarbij u, in soms moeilijke omstandigheden, zeer veel in contact bent met de bevolking. Als agent van politie hebt u daarbij dikwijls een verbaliserende rol. De feiten die u pleegde hebben niet alleen een ondermijning van uw gezag tot gevolg maar ook een ondermijning van het gezag van elk operationeel lid van de geïntegreerde politie, inzonderheid de leden van de politiezone Dendermonde.

Het is de plicht van agenten van politie om binnen de perken van hun bevoegdheid, misdrijven op te sporen en de fysieke en morele integriteit van de burger te allen tijde te waarborgen. Doordat u een persoonlijke schuld hebt bij een particuliere persoon legt dit een zware hypotheek op het vermoeden dat u uw ambtsplichten objectief en plichtsbewust kan uitvoeren. Het is dan ook de plicht van

de overheid en zijn personeel, inzonderheid de leden van het operationeel kader, om te allen tijde neutraal en objectief te handelen. Op zijn minst kan gesteld worden dat de schijn van onpartijdigheid geschaad is.

Het is de plicht van de overheid en zijn personeel, inzonderheid de leden van het operationeel kader, om erover te waken dat zij te allen tijde integer handelen en integer zijn gezien de bijzondere bevoegdheden in de wet voorzien inzake de bewijslast van processen-verbaal. Door het aangaan van schulden door middel van een private lening bij een particuliere persoon is op zijn minst de schijn van integriteit geschaad.

Mijn ambt kan niet anders dan rekening houden met de huidige toestand en is bijgevolg genoodzaakt om een beslissing te nemen in het belang van de goede werking van de dienst, waarvan de ernst in verhouding staat tot de ernst van de ten laste gelegde feiten.

9 Kwalificatie en ernst van het tuchtvergrijp

9.1. Beroepsplichten en waarden van het ambt

Art. 130 WGP

‘Het statuut van de politieambtenaren waarborgt hun integriteit.

De politieambtenaren moeten elk misbruik bij hun optreden uitsluiten.

Het is de personeelsleden verboden, zelfs buiten hun functies, maar uit dien hoofde, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenpersonen, giften, beloningen of welke voordelen ook te vragen, te eisen of aan te nemen.’

Artikel 130 benadrukt de eis tot integriteit. Integriteit heeft onder meer te maken met vertrouwen en geloofwaardigheid. Integriteit kan gerust als basis voor het politiewerk aanzien worden, waarbij alle handelingen van individuele personeelsleden de toetsing aan de integriteit moeten kunnen doorstaan. Het doen naleven van de wet is één van de belangrijkste taken van de politie. Het is niet meer dan logisch dat de politiediensten en hun personeelsleden zelf daar in de eerste plaats het voorbeeld toe geven. Integer handelen betekent minstens handelen in overeenstemming met de wet. De politieambtenaren moeten daarbij elk misbruik bij hun optreden uitsluiten.

Door zelf schulden te hebben bij een particuliere persoon komt de onpartijdigheid en de integriteit van een politieambtenaar in het gevaar. Door het gebruik maken van de middelen van de lokale politie, inzonderheid een dienstvoertuig en gebruik makend van de kentekens van het ambt, inzonderheid uw uniform, om te onderhandelen inzake de afbetalingstermijnen van uw private lening, en door het afsluiten van een nieuwe lening, hebt u duidelijk blijk gegeven van een gebrek aan integriteit. U pleegde een inbreuk op uw integriteitsplicht, u pleegde een inbreuk op artikel 130 WGP.

Art. 132 WGP

‘Het personeelslid vermijdt elke gedraging, zelfs buiten de uitoefening van het ambt, die het vervullen van de ambtsplichten in de weg kan staan of met de waardigheid van het ambt strijdig is. De politieambtenaren moeten eerbied betonen voor het Staatshoofd, de andere gestelde machten en overheidsinstellingen.’

Als personeelslid van de politie heeft men te allen tijde een voorbeeldfunctie, zowel in de uitoefening van het ambt als in het privé-leven. Door het gebruik maken van de middelen van de lokale politie, inzonderheid een dienstvoertuig en gebruik makend van de kentekens van het ambt, inzonderheid uw uniform, om te onderhandelen inzake de afbetalingstermijnen van uw private lening, en door het afsluiten van een nieuwe lening, hebt u de belangen van de instellingen die u vertegenwoordigt niet behartigd. Het is de leden van de politiediensten verboden het gezag en de reputatie van hun collega's en meerderen, alsook het vertrouwen dat het publiek moet hebben in het bestuur, aan te tasten. U hebt het vertrouwen van het

publiek in de dienst en de waardigheid van het ambt aangetast, u pleegde een inbreuk op art. 132 WGP.

Punt 3 deontologische code

‘[...]’

Punt 26 deontologische code

‘[...]’

Punt 28 deontologische code

‘[...]’

Punt 40 deontologische code

‘[...]’

Gelet op deze bepalingen en de voorgaande vermeldingen ben ik van oordeel dat de ten laste gelegde feiten de waardigheid van het ambt in het gedrang brengen, zodat zij een tuchtvergriep in de zin van art. 3 Tuchtwet uitmaken.

9.2. Ernst van het tuchtvergriep

U bent als agent van politie in functie van de overheid en ten dienste van de bevolking. Het gevolg hiervan is dat u een publieke voorbeeldfunctie hebt. Dit houdt in dat men zich te allen tijde voorbeeldig en weloverwogen dient te gedragen.

Het feit dat de overheid het statuut van de politieambtenaar wettelijk heeft vastgelegd en naast het statuut een deontologische code heeft opgesteld, geeft blijk van de voorbeeldfunctie en dat het maatschappelijk gevoelig is op welke manier een politieambtenaar zich gedraagt. Het statuut en andere rechtsregels moeten ook een houvast geven aan de politieambtenaren zodat er duidelijkheid is.

Buiten het feit dat u als agent van politie een voorbeeldfunctie heeft, bekleedt u een functie als basiskader waarbij u binnen en buiten de organisatie een belangrijke functie hebt. Verkeer en mobiliteit zijn dan ook één van de basispijlers van de politieorganisatie. Hierbij komt kijken dat u geacht wordt het goede voorbeeld te geven en zich te allen tijde waardig, integer en doordacht te gedragen.

Door de publieke functie als operationeel lid van de geïntegreerde politie werden specifieke regels bepaald betreffende hun gedragingen.

Het is essentieel voor elk operationeel lid van de geïntegreerde politie dat deze zichzelf maar ook de organisatie niet in diskrediet brengt en daarbij de waardigheid van het ambt aantast.

In uw hoedanigheid van personeelslid van de lokale politie, inzonderheid als agent van politie, hebt u het art. 130 en 132 WGP geschonden. Daarenboven hebt u het nagelaten om de punten 3, 26, 28 en 40 van de deontologische code na te leven.

Gelet op alle elementen beschouw ik het u ten laste gelegde tuchtvergriep als zeer ernstig. Het kan niet, dat een personeelslid van de politiediensten foutief handelt, zoals u gehandeld hebt.

10 Voorstel tot zware tuchtstraf

Ik ben van oordeel dat de omschreven feiten bewezen zijn en u moeten worden toegerekend en dat deze feiten een tuchtinbreuk uitmaken in de zin van art. 3 Tuchtwet. Ik beschouw het gepleegde feit uitermate ernstig en ontoelaatbaar.

Gelet op de bepalingen van de Tuchtwet, inzonderheid op de artikelen 2, 3, 5, 38 tot 38sexies;

Gelet op de inhoud van het tuchtdossier en de ernst van de feiten;

Gelet op uw wijze van dienen en de positieve elementen uit uw dossier;

Gelet op de voorgaande zware tuchtsanctie voor gelijkaardige feiten;

Gelet op de in supra vermelde replieken, motiveringen en feiten;

Gelet op uw voorbeeldfunctie en uw plaats binnen de geïntegreerde politie, inzonderheid bij de lokale politie van Dendermonde, als agent van politie;

Overwegende dat, gelet op de supra vermelde elementen, de verdere inzet van u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, voor om het even welke politionele of niet-politionele opdracht, het belang van de dienst ernstig schaadt en dat de

aanwezigheid van u binnen de geïntegreerde politie bijgevolg onverenigbaar is met het belang van de politiedienst;

Overwegende dat essentiële beroepswaarden en deontologische plichten opnieuw effectief onherroepelijk geschaad zijn en bijgevolg dat de inzet van u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, voor om het even welke politionele of niet-politionele opdracht ook, het algemene belang van de dienst ernstig schaadt;

Overwegende dat u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, een voorbeeldfunctie heeft in de maatschappij als lid van de geïntegreerde politie en waarbij u deel uitmaakt van het operationele kader; dat door het verder inzetten van u het gezag en het aanzien van uw persoon en de dienst onherroepelijk geschaad is;

Gelet op de ernst van de feiten, en de weerslag hiervan op de dienst;

Gelet op uw functie binnen de lokale politie en de hieraan gekoppelde voorbeeldfunctie; dat naar aanleiding van deze feiten en omstandigheden uw verdere inzet binnen de politie op kritiek en onbegrip van de bevolking kan stuiten waardoor het imago en de integriteit van de politie ernstig geschaad wordt;

Overwegende dat de overheid getracht heeft om uw gedragingen te voorkomen door u in contact te brengen met een organisatie die aan de geïntegreerde politie gelinkt is welke u morele en financiële steun kan bieden;

Overwegende dat de overheid reeds verschillende malen uw gedrag heeft trachten bij te sturen waarbij reeds tuchtstraffen werden opgelegd;

Gelet op het feit dat u telkenmale terug vervalt in dezelfde feiten ondanks voorgaande tuchtsancties, en dat ze krachtens de motivering hierboven uiteengezet een tuchtvergrijp uitmaken;

Rekening houdend met de inhoud van uw verweerschriften en de hieruit bijkomende elementen;

Gelet op de bijkomende gegronde overwegingen:

10.1 Algemeen

De tuchtoverheid heeft een ruime appreciatiebevoegdheid bij het bepalen van de strafmaat. De tuchtoverheid moet bij de bepaling van de strafmaat niet enkel rekening houden met de persoonlijke situatie van de betrokkene, maar ook en vooral, met het belang van de dienst waarvoor zij instaat.

Een tuchtmaatregel heeft als doel het herstel van de goede werking van de openbare dienst. Een tuchtmaatregel beoogt te doen boeten voor een gedrag dat als schuldig wordt beschouwd in hoofde van het personeelslid aan wie de maatregel wordt opgelegd. Een tuchtmaatregel impliceert aldus de wil om de betrokkene te bestraffen voor tekortkomingen en betekent een aantasting van zijn belangen.

10.2 Staat van dienst

Algemeen

U, agent van politie, Marina VAN DE VELDE [...] bent op 01/08/2000 in dienst getreden als hulpagent bij de politie te Dendermonde.

Een agent van politie is geen politieambtenaar, maar heeft wel een beperkte politiebevoegdheid. Een agent van politie is voornamelijk belast met verkeersopdrachten zoals de vaststelling van verkeersongevallen; verkeersregeling en -toezicht. Bijkomend houdt een agent van politie toezicht op de naleving van lokale politieverordeningen en kan hij/zij politieambtenaren bijstaan in bepaalde door de wet voorziene gevallen (zoals b.v. de fouille van personen).

Tuchtrechtelijke antecedenten

Artikel 57, Tuchtwet luidt als volgt:[...]

In het persoonlijk dossier van u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, is op het blad van de tuchtstraffen nog steeds één tuchtstraf ingeschreven overeenkomstig voormelde bepaling. Het betreft een zware tuchtsanctie, meer bepaald de inhouding van wedde gedurende twee (2) maanden ten bedrage van tien (10) procent van de bruto maandwedde.

De hogere tuchtoverheid houdt dan ook specifiek rekening met deze eerder opgelegde zware tuchtstraf en het recidivisme daar het wederom om soortgelijke feiten gaat.

Evaluaties

De laatste evaluatie van u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, dateert van 7 juli 2015 met als eindvermelding 'bevredigend'.

Uit het evaluatieverslag blijkt dat u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, 'goed werk' heeft geleverd, een 'stille werker' bent, 'voldoende gemotiveerd', 'niet het type jager' en '(de) kwaliteit van het afgeleverde werk goed (is)'.

In deze evaluatie scoort u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, op eerbiediging van de waarden 'Onvoldoende'.

'Na een korte periode van gunstige evolutie zou de integriteit in het gedrag kunnen komen. Haar optreden komt het beeld dat inwoners moeten hebben van een politieambtenaar niet ten goede. Zo mag een politie-uniform niet gekoppeld worden aan private initiatieven'.

U, agent van politie Marina VAN DE VELDE, gaat bij deze laatste evaluatie ermee akkoord dat nieuwe gelijkaardige klachten onaanvaardbaar zijn.

U, agent van politie Marina VAN DE VELDE, is akkoord gegaan met voormelde evaluatie en heeft dienaangaande geen opmerkingen gemaakt.

Het feit dat een personeelslid voorheen een eindvermelding met gunstige evaluaties heeft verkregen, staat er niet aan in de weg dat het bestuur het dienstverband definitief verbreekt wanneer de feiten dermate ernstig zijn dat de vertrouwensbreuk onherstelbaar is. Een positieve beoordeling bij de evaluatie doet geen afbreuk aan de wettigheid van een tuchtstraf, zelfs niet indien deze de (definitieve) verwijdering van de dienst inhoudt. Eens vastgesteld dat de tuchtfacten volkomen ontoelaatbaar zijn in hoofde van het betrokken personeelslid, hoeft het onbesproken verleden van de betrokkene geen beletsel te zijn voor een (definitieve) verwijdering uit de dienst.

De aangehaalde rechtspraak geldt des te meer in het geval van het personeelslid aan wie de eindvermelding 'bevredigend' werd toegekend.

De staat van dienst van het personeelslid doet aldus geen afbreuk aan de ernst van de feiten en de voorgestelde aangepaste strafmaat. Dit geldt des te meer gezien de weerhouden feiten dateren van na de laatste evaluatie.

10.3 Gestrengheid ten aanzien van politieambtenaren

De tuchtoverheid mag hoge integriteitseisen stellen aan het personeel dat bij de politiediensten werkt.

Een operationeel lid van de geïntegreerde politie heeft een voorbeeldfunctie en de tuchtoverheid mag met betrekking tot elk van hen een streng verwachtingspatroon hanteren vermits een politiedienst immers in de eerste plaats is belast met het voorkomen en het opsporen van misdrijven en elke misdraging van een personeelslid onmiddellijk afstraalt op de gehele dienst. In die zin kan worden aangenomen dat de tuchtoverheid zich als regel stelt dat elk feit dat opzettelijk wordt gepleegd tijdens de uitoefening van de functie en dat betrekking heeft op de concrete taak waarmee het betrokken personeelslid is belast, onaanvaardbaar is, het vertrouwen van de overheid er onherroepelijk door wordt beschaamd en het vertrouwen van het publiek in de dienst wordt aangetast.

Het voorgaande principe heeft uiteraard zijn invloed op het bepalen van de strafmaat en de beoordeling van de vraag of de noodzakelijke vertrouwensband tussen de ambtenaar en het bestuur onherroepelijk is verstoord.

De tenlastelegging is volstrekt onverenigbaar met de waardigheid van het ambt en de integriteitsvereisten die redelijkerwijze mogen worden gesteld. U, agent van politie Marina VAN DE VELDE, bent hiervan zeker op de hoogte daar u er al

herhaaldelijk over opmerkzaam werd gemaakt in vorige tuchtdossiers en in uw evaluatie.

10.4 Gestrengheid wegens de weerslag op de dienst

Het behoort tot de persoonlijke verantwoordelijkheid van ieder (politie)ambtenaar om zijn (politie)opdracht op de meest integere wijze uit te oefenen.

Het criterium van het dienstbelang komt neer op de vraag naar de graad van verstoring van de goede werking van de dienst, bijvoorbeeld omdat binnen het bestuur, de vertrouwensrelatie tussen de overheid en de betrokken ambtenaar is gehavend of omdat, naar de buitenwereld toe, het vertrouwen dat de overheid moet uitstralen, is aangetast.

De uiterst ernstige weerslag op de dienst kan niet worden betwist.

De feiten zijn gepleegd ten aanzien van een persoon vreemd aan de politiediensten, bovendien een inwoner van het grondgebied waarover de bevoegdheid van de lokale politiediensten zich uitstrekt. De feiten hebben zich aldus niet louter intern, binnen het besloten karakter van de lokale politiediensten voorgedaan.

Het spreekt voor zich welke imagoschade de feiten veroorzaken ten aanzien van de politiediensten in het algemeen, en de lokale politie in het bijzonder. Het vertrouwen van het publiek en de bevolking in de goede werking van de politiediensten wordt - net als dit van de bestuurlijke overheden alsook de korpsleiding en de collega's - bijzonder zwaar aangetast. De weerslag op het belang van de dienst kan moeilijk worden onderschat.

Uit de gegevens van de betrokken persoon bij wie u een lening afsloot en uit de gegevens van uw verweerschrift blijkt trouwens dat de afspraak tot vereffening niet correct werd gevolgd.

Ondertussen is gebleken dat de feiten in de media werden gelekt door onbekende(n). Mijn ambt betreurt dit en dient bijkomend vast te stellen dat door deze externe ruchtbaarheid via de media de reputatie van de lokale politie Dendermonde bijkomend geschaad is.

10.5 Ernst van de feiten

De ernst van de feiten is niet voor betwisting vatbaar.

Het gegeven dat een lid van de geïntegreerde politie in uniform, tijdens de dienst met gebruik van een dienstvoertuig op grond van een emotioneel beladen betoog aan een privé-persoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, onderhandelingen voert betreffende het terugbetalen van een persoonlijke lening en bijkomend een supplementaire lening onderhandelt en afsluit, wegens dringende financiële noden welke op geen enkele andere wijze zouden kunnen worden gelenigd, is uiterst laakbaar.

U, agent van politie Marina VAN DE VELDE, bent zich dan ook ten zeerste bewust van de ernst van de feiten daar er al werd benadrukt dat dergelijke feiten niet konden. U werd daarenboven in het verleden al gewezen op de mogelijke zeer zware gevolgen op professioneel vlak wanneer u zich weer zou inlaten met soortgelijke praktijken.

10.6 Schuldinzicht

U, agent van politie Marina VAN DE VELDE, hebt de gelaakte gedragingen toegegeven in het verhoor van 26 april 2016. U beseft zeer duidelijk dat u daardoor bij herhaling in de fout bent gegaan.

Het schuldinzicht na de feiten doet echter geen afbreuk aan de ernst van de feiten.

OM DEZE REDENEN, ALS HOGERE TUCHTOVERHEID,

stel ik voor om u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, voor dit tuchtvergrijp de zware tuchtstraf 'ontslag van ambtswege' op te leggen.

11 Procedure voor en advies van de Tuchtraad

[...]

2.

Op 20 september 2016 heeft de Algemene Inspectie van de Federale Politie en de Lokale Politie een deskundigenverslag opgemaakt.

In het deskundigenverslag wordt geconcludeerd dat de procedure correct gevoerd is.

De beoordeling van de feiten en de straftoemeting wijkt echter af van deze van de hogere tuchtoverheid.

De hogere tuchtoverheid heeft daarop geantwoord middels een nota van 20 september 2016.

3.

Op 12 oktober 2016 heeft de Tuchtraad een advies verleend. Het advies is op 13 oktober 2016 verzonden aan de hogere tuchtoverheid en aldaar ontvangen op 17 oktober 2016.

De Tuchtraad is vooreerst van oordeel dat alle verval-, verweer- en verjaringstermijnen voorzien in de artikelen 38quater, 38quinquies, tweede lid, en 38sexies, eerste lid, Tuchtwet zijn nageleefd.

De Tuchtraad treedt vervolgens de hogere tuchtoverheid en het deskundigenverslag van de Algemene Inspectie van de Federale Politie en Lokale Politie bij om de procedurele argumenten te verwerpen als ongegrond.

De Tuchtraad beoordeelt de tenlastelegging en de straftoemeting evenwel anders dan de hogere tuchtoverheid. Zij concludeert:

‘...’

dat de ten laste gelegde feiten, zoals omschreven in punt 5.2., bewezen zijn en aan verzoekster dienen te worden toegerekend;

dat de feiten een tuchtinbreuk uitmaken in de zin van art. 3 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten;

dat de door de hogere tuchtoverheid voorgestelde zware tuchtstraf van ontslag van ambtswege geen gepaste tuchtstraf is inzake en dat de schorsing gedurende twee maanden een gepaste straf is;

...’

12 Voornemen om af te wijken van het advies van de tuchtraad

1.

[...]

2.

De hogere tuchtoverheid is het niet eens met de beoordeling door de Tuchtraad van de tenlastelegging en de straftoemeting.

Ter aanvulling op de reeds uitvoerige verantwoording, zoals reeds opgenomen in het inleidend verslag en de repliek in het voorstel van zware tuchtstraf - welke integraal wordt gehandhaafd en waarvan de (kennelijke) onredelijkheid niet aannemelijk wordt gemaakt, noch door de verdediging, noch door de Tuchtraad -, zal de hogere tuchtoverheid hierbij haar standpunt nogmaals verantwoorden.

3.

In het advies meent de Tuchtraad op het vlak van de beoordeling van de tenlastelegging dat ‘(d)e toevoegingen door de Tuchtoverheid dat de lening geschiedde met een privépersoon waarmee zij geen enkele persoonlijke relatie onderhield noch het feit dat dit geschiedde door middel van een emotioneel beladen betoog’ niet relevant zijn bij het bepalen van de kwalificatie van het tuchtvergriep (p. 14/30). De Tuchtraad bevestigt deze beoordeling verderop in het advies door voor te houden dat ‘(d)e argumenten nopens het al dan niet mogen aangaan van een persoonlijke lening van derden door een lid van de politie niet relevant (zijn)’

(p. 16/30). De Tuchtraad 'is (...) de mening toegedaan dat geenszins uit het tuchtdossier blijkt dat verzoekster hand- en spandiensten verleende aan de heer [O.S.] en dat de vergelijking met het verbod tot het betreden van een casino niet opgaat' (p. 20/30). Het misbruik van de functie wordt beperkt tot het bekomen van een 'wijziging van de betalingsmodaliteiten' van de lening en niet tot het bekomen van de lening. Er wordt wel erkend dat het betoog is gehouden in uniform en met het dienstvoertuig (p. 20/30).

Deze beoordeling wordt vervolgens doorgetrokken met betrekking tot de straftoemeting waaromtrent de Tuchtraad het volgende overweegt:

'...

De Tuchtraad is van oordeel, samen met de Inspecteur-generaal, dat de door de tuchtoverheid voorgestelde straf te zwaar is en buiten proportie met de gepleegde tuchtfeiten.

Vooreerst wijst de Tuchtraad op het feit dat de tuchtoverheid, teneinde de ernst van de feiten te benadrukken, stelt dat 'elk feit dat opzettelijk wordt gepleegd tijdens de uitoefening van de functie en betrekking heeft op de concrete taak waarmee het betrokken personeelslid belast is, onaanvaardbaar is en het vertrouwen van de overheid onherroepelijk schaadt en het vertrouwen van het publiek in de dienst aantast'.

Inzake werd het feit weliswaar gepleegd tijdens de uitoefening van de functie maar kan dit geenszins gerelateerd worden aan de concrete taak waarmee ze belast was, nu het ontlenen van geld van een privé-persoon weliswaar tijdens de dienst geschiedde maar geenszins betrekking heeft op de taak waarmee ze belast was.

De Tuchtraad is van oordeel dat het doorslaggevend argument van de tuchtoverheid, teneinde het verlies van haar vertrouwen in verzoekster verder te motiveren, het herhaald karakter van dergelijk feit inhoudt.

Het recidivisme van een feit kan een verzwarend element zijn op zich maar inzake verantwoordt dit op zich niet het ontslag.

Vervolgens wijst de Tuchtraad eveneens op het feit dat de tuchtoverheid oordeelt dat 'de verdere inzet van verzoekster voor om het even welke politionele of niet politionele opdracht, het belang van de dienst ernstig schaadt en dat haar aanwezigheid binnen de geïntegreerde politie bijgevolg onverenigbaar is met het belang van de politiedienst' zonder echter deze rechtvaardiging van de ernst van de genomen maatregel voldoende concreet op de tenlastelegging te betrekken. Met name blijkt niet uit de beslissing waarom de ten laste gelegde tuchtfeiten, die uiteindelijk slechts betrekking hebben op het onderhandelen nopens het ontlenen van geld van een privépersoon (weliswaar tijdens de dienst), zo ernstig moeten worden genomen dat de goede werking van de dienst het ontslag van verzoekster uit het ambt noodzaakt.

De Tuchtraad is van oordeel dat de hogere tuchtoverheid door de voorgestelde straf een inbreuk uitmaakt op het evenredigheidsbeginsel nu de beslissing voor het overige wel berust op feitelijk juiste en op zich rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing.

De volgende elementen wegen volgens de Tuchtraad inzake door: de lange periode van dienen, de leeftijd van verzoekster (op enkele jaren van de pensioengerechtigde leeftijd) en het feit dat verzoekster zich effectief in een statuut van schuldbemiddeling bevindt (zie de voortgebrachte beslissing van toelaatbaarheid tot de aangevraagde schuldbemiddeling d.d 16 september 2016), zijnde weliswaar een element dat op het ogenblik van het nemen van de beslissing door de tuchtoverheid op zich nog niet gekend was maar die wel haar penibele financiële toestand bewijst op het ogenblik van het aangaan van de kwestieuze lening.

De door de tuchtoverheid voorgestelde zware tuchtstraf van het ontslag is dan ook kennelijk onredelijk.

De Tuchtraad is de mening toegedaan dat het gepaster voorkomt, rekening houdend met al het voorgaande, om verzoekster de zware tuchtstraf van de schorsing gedurende twee maanden op te leggen, zijnde een straf die toch zwaarder is dan de vorige opgelegde tuchtstraf van de inhouding van de wedde gedurende twee maanden ten bedrage van tien procent van de bruto maandwedde.

De Tuchtraad meent dat door het opleggen van de door de Inspecteur-generaal voorgestelde straf, meer bepaald schorsing gedurende één week, het doel van de tuchtstraf niet zou verwezenlijkt worden en dat deze straf niet in verhouding staat met de ernst van de feiten.

....'

4.

Het is - in de eerste plaats - aan de tuchtoverheid om te oordelen of de feiten waarvan het bestaan genoegzaam vaststaat al dan niet als een tuchtfeit te beschouwen zijn.

De tuchtoverheid oordeelt discretionair of de gedragingen van een personeelslid als een tekortkoming aan zijn plichten moet worden beschouwd, ook wanneer geen bepaling die gedraging als een vergrijp tegen de tucht aanmerkt en als zodanig strafbaar stelt.

Het tuchtrecht laat, in tegenstelling tot het strafrecht, de bestraffing van handelingen toe zonder dat een wet of verordening ze strafbaar stelt. Het is niet vereist dat een bepaling de bestrafte gedragingen voorafgaandelijk als een vergrijp tegen de tucht bestempelt en als zodanig strafbaar stelt. De voorschriften waaraan de titularis van een openbaar ambt zich vanwege dat ambt te houden heeft, moeten niet op voorhand precies gedefinieerd zijn.

De hogere tuchtoverheid blijft van mening dat het geld lenen en schulden hebben bij derden wel degelijk als een tuchtfeit kan worden gekwalificeerd.

De Tuchtraad gaat op geen enkele wijze in op het bijkomend verweer dat daaromtrent door de hogere tuchtoverheid is gevoerd voor de Tuchtraad, middels onder meer de nota van 23 september 2016.

Het is geenszins zo dat enkel eventuele toekomstige handelingen die effectief zouden volgen uit de omstandigheid geld te hebben geleend of schulden te hebben als tuchtfeiten kunnen worden gekwalificeerd als tuchtfeiten.

De hogere tuchtoverheid heeft nergens beweerd dat in het tuchtdossier bewijs voorligt van hand- en spandiensten.

Het risico waar een politieambtenaar zich aan blootstelt door leningen aan te gaan en schulden te hebben bij een privépersoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, maakt dat het geenszins kennelijk onredelijk is om zulks evenzeer als tuchtrechtelijk laakbaar te beschouwen. In het deskundigenverslag wordt uitdrukkelijk erkend dat er risico's verbonden zijn aan het gedrag van AP Marina Van De Velde. Het zich blootstellen aan dergelijke risico's is aldus onmiskenbaar te kwalificeren als een tuchtfeit. De loutere stelling in het advies van de Tuchtraad dat deze gegevens niet relevant zijn, is niet van aard om het gemotiveerd en niet onredelijk standpunt van de hogere tuchtoverheid te weerleggen. Evenzeer is het wel degelijk relevant dat het personeelslid - andermaal - een lening heeft verkregen met een terugkerend emotioneel verhaal zoals ook ter gelegenheid van de nog niet doorgehaalde tuchtstraf het geval is geweest. Zulks geldt des te meer gezien het personeelslid uitdrukkelijk is gewaarschuwd omtrent de gevolgen en het gegeven dat zij heeft nagelaten de aangeboden hulp aan te nemen dan wel tijdig zelf hulp te zoeken.

Het geleend bedrag en de nog steeds bestaande schuld kan niet worden gelinkt aan een (bloed)verwant. AP Marina Van De Velde heeft geld geleend van en nog niet volledig terugbetaald aan een voormalige klasgenoot van haar dochter....

De tuchtoverheid gaat haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid niet te buiten door de wanbetaling van schulden als een disciplinaire tekortkoming te beschouwen.

De feiten hebben onmiskenbaar een weerslag op de dienst en kunnen als tuchtfeiten worden gekwalificeerd.

De hogere tuchtoverheid wijst er nogmaals op dat AP Marina Van De Velde heel goed weet dat haar gedragingen tuchtrechtelijk niet kunnen worden geduld. Een eerdere tuchtstraf met hetzelfde voorwerp heeft ze niet bestreden en tijdens haar verklaring heeft ze uitdrukkelijk bevestigd opnieuw in de fout te zijn gegaan.

Een tuchtoverheid hoeft geenszins te wachten op het zich realiseren van een ontoelaatbaar risico waaraan een openbaar ambtenaar zich heeft blootgesteld. Het bewijs van effectieve hand- en spandiensten moet niet worden geleverd. Een rechter, fiscaal ambtenaar, die leningen aangaat en schulden heeft bij privépersonen waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden, zou evenzeer tuchtrechtelijk worden gesanctioneerd zonder dat het risico waaraan deze zich heeft blootgesteld moet worden gerealiseerd.

In het advies van de Tuchtraad wordt op geen enkele wijze ingegaan op de argumentatie van de hogere tuchtoverheid, laat staan dat deze deugdelijk wordt weerlegd.

5.

De tuchtoverheid beschikt over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid bij het vaststellen van de verhouding tussen de tuchtfeiten en de op te leggen tuchtstraf.

De discretionaire bevoegdheid van de tuchtoverheid is slechts begrensd door het redelijkheidsbeginsel, wat inzake tucht impliceert dat een opgelegde tuchtstraf in een redelijk verband van evenredigheid moet staan tot de in aanmerking genomen feiten. De redelijkheid van dit verband staat in de eerste plaats ter beoordeling van de tuchtoverheid.

De tuchtoverheid is in haar beoordeling gebonden door het evenredigheidsbeginsel, [...].

6.

Het advies van de Tuchtraad is niet bindend, al zeker niet op het vlak van de straftoemeting. De Tuchtraad kan zich niet in de plaats stellen van de hogere tuchtoverheid die gerechtigd is de eindbeslissing te nemen op grond van de discretionaire beoordelingsvrijheid die haar als enige toekomt.

De kennelijke onredelijkheid van de beoordeling van de hogere tuchtoverheid dat de tuchtstraf van ontslag van ambtswege kan worden opgelegd, wordt in het advies van de Tuchtraad niet aannemelijk gemaakt. In het advies wordt immers niet dan wel slechts zeer beperkt ingegaan op de eigenlijke overwegingen van de hogere tuchtoverheid.

7.

De uitvoerige overwegingen van de hogere tuchtoverheid worden in het advies van de Tuchtraad op geen enkele wijze betrokken in de eigen beoordeling. Afgezien van het gegeven dat de Tuchtraad uitgaat van een verkeerde premisse bij de beoordeling van de straftoemeting door het aangaan van een lening en het hebben van schulden op zich bij een privépersoon waarmee geen persoonlijke relatie wordt onderhouden niet in rekening te brengen bij de beoordeling van de tenlastelegging, blijkt uit het advies dat de Tuchtraad enkel, minstens voornamelijk oog heeft voor de lange staat van dienen, de leeftijd en het gegeven dat uiteindelijk en slechts na het voorstel van zware tuchtstraf een initiatief is genomen op het vlak van

schuldbemiddeling. De Tuchtraad houdt aldus geen rekening met de noodzakelijke gestrengheid ten aanzien van politieambtenaren en gestrengheid wegens de weerslag op de dienst, ... In het advies worden de overwegingen daaromtrent ook niet betwist of in twijfel getrokken.

a)

De hogere tuchtoverheid heeft de straftoemeting - in tegenstelling tot de Tuchtraad - uitgebreid verantwoord op basis van alle elementen die daarbij kunnen worden betrokken (staat van dienst, tuchtrechtelijke antecedenten, evaluaties, gestrengheid ten aanzien van politieambtenaren, weerslag op de dienst, ernst van de feiten, schuldinzicht,...).

De (terechte) relativering in het advies van de Tuchtraad dat de ten laste gelegde feiten niet kunnen worden gerelateerd aan de concrete taak waarmee AP Marina Van De Velde is belast, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de uitgebreide verantwoording van de vooropgestelde tuchtstraf.

b)

Het herhaald karakter van de feiten is inderdaad een doorslaggevend argument voor de hogere tuchtoverheid.

De loutere stelling van de Tuchtraad dat 'het recidivisme van een feit een verzwarend element (kan) zijn op zich maar inzake dit op zich het ontslag niet (verantwoordt)' is geen deugdelijke weerlegging van het standpunt van de hogere tuchtoverheid of de kennelijke onredelijkheid ervan aantoon. Zulks is des te meer het geval gezien de Tuchtraad ten onrechte bij de beoordeling van de tenlastelegging het gegeven dat AP Marina Van De Velde leningen aangaat en schulden heeft bij privépersonen waarmee ze geen persoonlijke relatie onderhoudt, niet relevant acht.

Ter gelegenheid van een niet bestreden eerdere tuchtstraf met hetzelfde voorwerp heeft de hogere tuchtoverheid AP Marina Van De Velde uitdrukkelijk gewaarschuwd dat eenzelfde grote mildheid niet meer aan de dag zou worden gelegd bij een herhaling van de feiten en zij definitief uit de dienst zou worden verwijderd. Ondanks deze uitdrukkelijke verwittiging heeft AP Marina Van De Velde deze bewust genegeerd. De gevolgen daarvan moet zij dan ook aanvaarden.

Het gegeven dat AP Marina Van De Velde zich ondanks een uitdrukkelijke niet mis te verstane waarschuwing dezelfde feiten blijft begaan en zich blijft blootstellen aan risico's welke door de tuchtoverheid niet worden getolereerd, kan bijgevolg niet anders dan leiden tot een definitieve vertrouwensbreuk. Aldus is wel degelijk verantwoord in het voorstel van zware tuchtstraf waarom de aanwezigheid van AP Marina Van De Velde volstrekt onverenigbaar is met het belang van de politiedienst. Het komt overigens in de eerste plaats aan de hogere tuchtoverheid toe om het al dan niet bestaan van de vereiste vertrouwensband te beoordelen. Er is geen sprake van een kennelijke wanverhouding tussen de feiten en de vooropgestelde straftoemeting.

c)

De hogere tuchtoverheid houdt afdoende rekening met de persoonlijke gevolgen van de tuchtstraf. Het gegeven dat zij een andere afweging maakt dan de Tuchtraad betekent niet dat haar beoordeling als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd.

De lange periode van dienen en de leeftijd van AP Marina Van De Velde is niet van aard om afbreuk te doen aan de redelijkheid van de tuchtstraf van ontslag van ambtswege. De Tuchtraad beperkt zich daarbij overigens tot een algemene beoordeling en gaat niet over tot een concrete beoordeling. De (lange) staat van dienst van AP Marina Van De Velde is allesbehalve onberispelijk van aard. Het gegeven dat de lange periode van dienen zich van de weeromstuit weerspiegelt in haar leeftijd die op zijn beurt voor gevolg heeft dat binnen afzienbare tijd de

pensioengerechtigde leeftijd wordt bereikt, betekent geenszins dat de hogere tuchtoverheid er nogmaals toe zou gehouden zijn de grootste mildheid aan de dag te leggen en alzo zou verhinderen dat AP Marina Van De Velde definitief uit de dienst wordt verwijderd. De hogere tuchtoverheid moet in de eerste plaats rekening houden met het belang van de dienst. AP Marina Van De Velde dient bovendien - helaas - de gevolgen te dragen van haar recidivisme. Ze heeft meer dan voldoende kansen gekregen om haar tewerkstelling te behouden, heeft afdoende hulp aangeboden gekregen die ze heeft geweigerd en heeft ruimschoots laattijdig het initiatief genomen om alsnog schuldbemiddeling aan te gaan. Het gegeven dat zij alsnog een initiatief heeft genomen op dat vlak nadat de hogere tuchtoverheid heeft vastgehouden aan de vooropgestelde tuchtstraf van ontslag van ambtswege, belemmert de hogere tuchtoverheid niet over te gaan tot een definitieve verwijdering uit de dienst. Manifest laattijdig (schuld)inzicht, bewust zijn van de gevolgen van het eigen recidivisme en de leeftijd van een personeelslid zijn geen omstandigheden die de hogere tuchtoverheid ertoe verplichten om af te zien van definitieve verbreking van het dienstverband.

De tuchtoverheid houdt op correcte wijze rekening met de persoonlijke gevolgen die de verwijdering uit de dienst voor het tuchtrechtelijk vervolgde personeelslid met zich meebrengen indien zij verwijst naar de wettelijke mogelijkheid om met een ontslag van ambtswege de pensioenrechten van een uit de dienst verwijderd personeelslid te vrijwaren.

Er kan dan ook redelijkerwijze worden voorgesteld om aan het personeelslid het ontslag van ambtswege op te leggen hetgeen het verlies van de hoedanigheid van personeelslid tot gevolg heeft.

8.

Er bestaat geen enkele omstandigheid die er zich tegen verzet dat de tuchtstraf van ontslag van ambtswege wordt opgelegd met ingang van de datum van de definitieve beslissing daaromtrent.

Een (desnoods) strenge beoordeling is geen onwettige beoordeling.

13 Aanvullend schriftelijk verweer

[...].

14 Weerlegging aanvullend schriftelijk verweer

1.

De hogere tuchtoverheid heeft kennisgenomen van het aanvullend schriftelijk verweer en dit uitdrukkelijk betrokken bij haar beoordeling om tot de eindbeslissing te komen.

Het aanvullend schriftelijk verweer wordt hierna - voor zover als nodig - bijkomend weerlegd.

Voor de goede orde wordt herhaald dat de tuchtoverheid vasthoudt aan de reeds eerder uitvoerige verantwoording, zoals reeds opgenomen in het inleidend verslag, de repliek in het voorstel van zware tuchtstraf, het voornemen om af te wijken van het advies van de tuchtraad en dit uitdrukkelijk herneemt.

De hogere tuchtoverheid meent dat de verdediging de deugdelijkheid van het standpunt van de hogere tuchtoverheid op geen enkele wijze in het gedrang brengt dan wel de (kennelijke) onredelijkheid ervan niet aannemelijk maakt.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat het aanvullend schriftelijk verweer voornamelijk zo niet uitsluitend tot doel heeft om de verdediging de mogelijkheid te geven haar standpunt mee te delen ten aanzien van de verantwoording op grond waarvan de hogere tuchtoverheid het voornemen heeft om af te wijken van het advies van de tuchtraad en niet om de tuchtprocedure helemaal over te doen.

2.

[...]

3.

De hogere tuchtoverheid meent dat het niet noodzakelijk is om (nogmaals) in te gaan op de toelichting van de verdediging met betrekking tot het verhoor van HINP [F. V.]. Hetzelfde geldt met betrekking tot de overwegingen waarin de hogere tuchtoverheid betreurt niet eerder in kennis te zijn gesteld van het indienen van een klacht met burgerlijke partijstelling tegen de voormelde getuige.

De verdediging koppelt aan deze toelichting immers geen enkel gevolg op grond waarvan de wettigheid van de uiteindelijke tuchtbeslissing in het gedrang zou kunnen komen.

Er is reeds meer dan voldoende geargumenteed over de regelmatigheid van het verkrijgen en het aanwenden van het schuldbriefje in de voorliggende tuchtprocedure. De kritiek van de verdediging kan niet worden weerhouden en is ook afgewezen door de tuchtraad. Er is geen noodzaak om nogmaals in te gaan op dit punt. De verdediging blijkt uit te gaan van een verkeerde premisse zonder de argumentatie van de hogere tuchtoverheid dan wel die van de tuchtraad tegen te spreken. Er wordt enkel vastgehouden aan de eigen zienswijze. Voor het overige kan worden afgewacht op het resultaat van de klacht met burgerlijke partijstelling die door de verdediging is ingediend. Zulks blijkt ook het besluit te zijn van de verdediging (pagina 5, vierde alinea aanvullend verweerschrift).

4.

[...].

5.

[...]

6.

De opmerkingen van de verdediging met betrekking tot hetgeen staat geschreven onder '4.2. Uw rubriek verzachtende omstandigheden' noodzaken niet tot een bijkomende verantwoording. Het loutere gegeven dat verzachtende omstandigheden niet worden aangenomen, betekent geenszins dat ze worden gebruikt om zich beschuldigend op te stellen ten aanzien van het personeelslid.

De verdediging kan niet ontkennen dat zij niet op een dienstig tijdstip stukken heeft neergelegd en slechts ultiem op verzoek van de voorzitter van de tuchtraad een stuk heeft neergelegd over schuldbemiddeling die recentelijk is opgestart. Het personeelslid heeft in het kader van de vorige tuchtprocedure ook een gelijkaardig verhaal naar voor gebracht. Over de oorsprong, aard en de omvang van de schulden worden overigens nog steeds geen stukken bijgebracht. Het personeelslid heeft ten andere geen gebruik gemaakt van de aangeboden alternatieven en al evenzeer pas in de loop van de tuchtprocedure een beroep gedaan op schuldbemiddeling. De financiële precaire situatie kan geen verschoningsgrond, noch verzachtende omstandigheid zijn voor het blijven - ondanks de uitdrukkelijke waarschuwing - afsluiten van de gelaakte leningen.

7.

De verdediging kan niet voor het eerst, laat staan geloofwaardig betwisten dat zij andermaal een lening heeft afgesloten met een privépersoon waarmee geen enkele persoonlijke relatie wordt onderhouden.

Het enkele gegeven dat de betrokkene ooit in de klas heeft gezeten met haar dochter, volstaat niet om te spreken van een werkelijke persoonlijke relatie. Het gaat niet op om als politieambtenaar een lening af te sluiten met een vage kennis.

8.

De verdediging kan bezwaarlijk betwisten dat de hogere tuchtoverheid uitgebreid haar standpunt heeft uiteengezet over het bewezen zijn van de feiten en de omvang ervan. Het aanvullend schriftelijk verweer is niet bedoeld om kritiek te geven op het advies van de tuchtraad. Al evenmin kan de hogere tuchtoverheid lichtzinnig worden verweten bij die verantwoording gebruik te maken van een

stijlformule vermits er een omstandige verantwoording bestaat en de feiten op zich zijn toegegeven door het personeelslid.

De hogere tuchtoverheid ziet niet in waarom onder ‘bijzondere omstandigheden’ geen rekening zou kunnen worden gehouden met de eerder opgelopen tuchtstraf, noch waarom de erop betrekking hebbende documenten niet zouden kunnen worden toegevoegd aan het voorliggend tuchtdossier. Het is net een bijzonder relevant gegeven voor de beoordeling van de ernst van de feiten en de daaropvolgende straftoemeting. Het personeelslid is immers uitdrukkelijk gewaarschuwd dat niet meer zou worden getolereerd dat nogmaals dezelfde feiten zouden plaatsvinden.

Uiteraard kan de hogere tuchtoverheid de feiten toerekenen aan het personeelslid (zonder zelf psychiater te zijn). De verdediging beweert niet dat het personeelslid ontoerekenbaar zou zijn, noch weerlegt zij de uitgebreide overwegingen over waarom de feiten aan het personeelslid toerekenbaar zijn.

9.

De hogere tuchtoverheid vermag wel degelijk te verwijzen naar een eerdere opgelegde tuchtstraf welke nog niet is uitgewist. Evenmin kan het de hogere tuchtoverheid worden verweten dat het personeelslid zelf verwijst naar eerdere feiten en tuchtstraffen in haar verklaring van 26 april 2016.

Ten overvloede en voor zover als nodig kan overigens nog worden verwezen naar de volgende rechtspraak van de Raad van State. De doorhaling van een tuchtstraf verhindert niet dat de tuchtoverheid rekening kan houden met de feiten die eraan ten grondslag hebben gelegen ter gelegenheid van een latere procedure. De doorhaling van de tuchtstraf heeft niet tot gevolg dat die tuchtstraf als onbestaande moet worden beschouwd zoals wel het geval zou zijn wanneer de tuchtoverheid de tuchtstraf heeft ingetrokken of deze is vernietigd. De doorhaling verhindert de tuchtoverheid niet in het kader van een tuchtprocedure rekening te houden met de omstandigheid dat het personeelslid al gelijkaardige strafbare feiten heeft begaan in het verleden en aldus vast te stellen dat er sprake is van recidive in hoofde van het personeelslid zonder acht te slaan op de eigenlijke strafmaat die is uitgesproken in het verleden. Het tuchtstrafbesluit waarin niet wordt verwezen naar de doorgehaalde tuchtstraffen op zich maar enkel naar de feiten die hebben plaatsgevonden, is niet onwettig.

Het behoeft weinig toelichting dat de politiediensten in het algemeen en de lokale politiediensten in het bijzonder in een slecht daglicht worden geplaatst door de feiten en de reputatie alsook dat het imago erdoor wordt geschonden. Evidente vaststellingen zijn geen loutere stijlformules. Zulks is enkel reeds het gevolg door de betrokkenheid van burgers bij de feiten. Persaandacht voor de feiten bevestigt dat enkel. De hogere tuchtoverheid heeft geen uitstaan met beweerde lekken naar de pers.

10.

Het tuchtrechtelijk karakter van de feiten kan bezwaarlijk worden betwist. De bedenkingen van de verdediging over het gebruik van de deontologische code zijn niet relevant en brengen in elk geval de wettigheid van de voorliggende tuchtbeslissing niet in het gedrang.

De verdediging beperkt zich in elk geval tot het vasthouden aan haar eigen standpunt en verwijzingen naar het deskundigenverslag en het advies van de tuchtraad zonder concreet te weerleggen om welke redenen het standpunt van de hogere tuchtoverheid onjuist zou zijn of niet kunnen bijgetreden worden als kennelijk onredelijk.

11.

De verdediging kan bezwaarlijk voorhouden dat er met betrekking tot de straftoemeting sprake zou zijn van een loutere stijlformule. Het gebruik van een stijlformule nadat een bijzonder omstandige verantwoording wordt gegeven om

welke redenen tot de tuchtstraf van ontslag van ambtswege wordt gekomen, is uiteraard geen loutere stijlformule zoals wordt beweerd door de verdediging. Zulks geldt andermaal des te meer doordat de verdediging nalaat die omstandige verantwoording tegen te spreken, laat staan deugdelijk te weerleggen.

In niet mis te verstane bewoordingen is in alle redelijkheid toegelicht om welke redenen het vertrouwen als definitief verbroken wordt beschouwd. Het personeelslid is daar ter gelegenheid van de eerdere tuchtstraf ook uitdrukkelijk voor gewaarschuwd. In het kader van het voornemen om af te wijken van het advies van de tuchtraad is nogmaals een uitgebreide verantwoording gegeven waarom de hogere tuchtoverheid zo zwaar tilt aan de feiten, het vertrouwen onherroepelijk is verbroken en aldus een einde dient te worden gesteld aan de tewerkstelling van het personeelslid. Zulks is geen kennelijk onredelijk standpunt, minstens wordt dit niet aangetoond. De eerdere uitdrukkelijke waarschuwing kan aldus niet worden begrepen als een standpunt waarop de hogere tuchtoverheid niet zou kunnen terugkomen. De vereiste nieuwe concrete beoordeling heeft zonder meer plaatsgevonden en is omstandig verantwoord. De verdediging kan er echter niet om heen dat het recidivisme van het personeelslid een verzwarend element is, net omdat zij heel goed wist hoe de hogere tuchtoverheid ten opzichte van de laakbare feiten staat na een allerlaatste keer de grootste mildheid aan de dag te hebben gelegd.

Het gegeven dat personeelsleden van de politiediensten een voorbeeldfunctie hebben en misdragingen streng kunnen worden bestraft, kan niet worden betwist. Bovendien, nogmaals, is daarbij aanvullend omstandig uiteengezet waarom het personeelslid geen verdere toekomst kan hebben binnen de politiediensten.

De verdediging kan bezwaarlijk worden gevolgd in de loutere stelling dat de (laattijdig) aangegane schuldbemiddeling - waarover bijzonder weinig stukken voorliggen - automatisch voor gevolg zal hebben dat elke schuldeiser zijn geld zal terugkrijgen. Thans zijn overigens enkel de ten laste gelegde feiten aan de orde en niet de overige schulden waarover de hogere tuchtoverheid geen informatie heeft en niet het voorwerp uitmaken van de voorliggende tuchtprocedure.

De loutere verwijzing naar de milde(re) zienswijze van de algemene inspectie en de tuchtraad volstaat niet om de kennelijke onredelijkheid van het standpunt van de hogere tuchtoverheid aan te tonen. Onwettig zijn aldus enkel deze besluiten die ingaan tegen elke redelijkheid en waarin de door de tuchtoverheid geponeerde verhouding in werkelijkheid volkomen ontbreekt. Ze doen met andere woorden het gezond verstand geweld aan. Het is de verantwoordelijkheid van het betrokken personeelslid om de schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk te maken. De beweerde wanverhouding moet concreet worden toegelicht en kennelijk zijn. De argumenten van het betrokken personeelslid moeten die evidente, voor zich sprekende, in redelijkheid onaanvaardbare wanverhouding aantonen. Indien deze argumenten enkel maar aantonen dat ook met een lichtere tuchtstraf de overheid binnen de grenzen van haar discretionaire bevoegdheid zou zijn gebleven en niet dat ze buiten die grenzen is getreden op de hierboven omschreven onmogelijk goed te praten wijze, kan de tuchtstraf niet voor onwettig worden gehouden. Het feit dat de tuchtoverheid zich streng heeft betoond bij de beoordeling van de tuchtfacten en de toepassing van de strafmaat, is geen synoniem voor onwettig. Het feit dat andere besturen een grotere mildheid aan de dag zouden hebben gelegd, wijst niet ipso facto uit dat de tuchtoverheid te zwaar zou hebben gestraft. De straftoemeting is een kwestie van appreciatie en appreciatie houdt de mogelijkheid in van uiteenlopende meningen die elk geacht kunnen worden binnen de redelijkheidsgrenzen van de appreciatievrijheid te blijven.

12.

In het geval de strafrechter later tot de vaststelling zou komen dat de bewijzen nietig zouden zijn, dan zal op dat moment desgevallend de wettigheid van de

voorliggende tuchtbeslissing in het gedrang komen. In afwachting daarvan heeft deze discussie geen enkele invloed op de straftoemeting.

13.

De hogere tuchtoverheid stelt vast dat de verdediging zich beperkt tot de stelling dat zij het niet eens is met de beoordeling in het advies van de tuchtraad dat de procedurele bezwaren van de verdediging zijn verworpen, zonder evenwel die beoordeling deugdelijk te weerleggen.

14.

De hogere tuchtoverheid stelt tenslotte vast dat de verdediging zich evenzeer beperkt tot de stelling dat zij het niet eens is met het voornemen van de hogere tuchtoverheid om af te wijken van het advies van de tuchtraad, zonder evenwel de uitgebreide verantwoording van dit voornemen te bekritisieren, laat staan deugdelijk te weerleggen.

Er wordt op geen enkele wijze concreet ingegaan op de motivering van het voornemen. Zulks kan evenmin nog voor het eerst bij de Raad van State. Het personeelslid kan niet nalaten voor de hogere tuchtoverheid (precieze) be[z]waren te laten gelden om dan van de weeromstuit voor het eerst bijkomende argumenten aan de Raad van State voor te leggen.

In de gegeven omstandigheden valt niet in te zien waarom de hogere tuchtoverheid bijgevolg alsnog tot een ander standpunt zou moeten komen.

15 Beslissing

In mijn hoedanigheid van hogere tuchtoverheid beslis ik dan ook om u, agent van politie Marina VAN DE VELDE, - rekening houdend met hetgeen hiervoor is geschreven en overwogen - de zware tuchtstraf van ontslag van ambtswege op te leggen.

Artikel 65, tweede lid, Tuchtwet bepaalt het volgende:

[...]

Artikel 65, Tuchtwet laat aldus toe de tuchtstraf van, te dezen, het ontslag van ambtswege, met terugwerkende kracht op te leggen tot ten vroegste op de dag waarop de voorlopige schorsing bij ordemaatregel is ingegaan. Voormelde bepaling maakt de retroactiviteit mogelijk zodat geen reden moet worden opgegeven voor de retroactiviteit waarmee de tuchtstraf wordt opgelegd. De terugwerking van de tuchtstraf vormt het logisch uitvloeisel van de preventieve schorsing die is ondergaan. Dergelijke terugwerking kan door iedereen worden begrepen zodat er geen bijzondere motivering aan moet worden gegeven. Het zou eerder verwonderlijk zijn - en een verantwoording vergen - indien de tuchtmaatregel niet zou terugwerken.

U bent preventief geschorst met ingang van 14 juni 2016, zijnde de datum van de betekening van de beslissing van 13 juni 2016 tot voorlopige schorsing. De preventieve schorsing is verlengd bij beslissing van 06 oktober 2016 voor de duur van vier maanden met ingang van 14 oktober 2016 en is aldus nog lopende.

De tuchtstraf van ontslag van ambtswege wordt op grond van artikel 65, tweede lid, Tuchtwet opgelegd met ingang van 14 juni 2016.

[...].”

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen

onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoekster voert in het eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel bij de feitenvinding en de bewijsvoering tijdens het tuchtonderzoek en dat omwille van de volgende redenen. In de eerste plaats betoogt verzoekster dat het schuldbriefje niet op regelmatige wijze werd toegevoegd aan het tuchtdossier via de voeging ervan als bijlage bij de dienstnota nr. 3/2016 van 21 april 2016 opgemaakt door hoofdinspecteur V. Volgens verzoekster werd dat schuldbriefje vermoedelijk niet op wettige wijze in beslag genomen tijdens de huiszoeking met toestemming op 17 maart 2016 bij S.O., terwijl het toch werd toegevoegd aan het tuchtdossier lastens verzoekster, hetgeen zij omstandig detailleert. Daarenboven stelt verzoekster vast dat de mededelingen in de voormelde dienstnota nr. 3/2016 een schending van het beroepsgeheim uitmaken in hoofde van V. Volgens verzoekster gebeurt de mededeling van gegevens die behoren tot een strafdossier door een persoon in hoofde van wie de miskenning van het geheim karakter van het strafonderzoek een schending van het beroepsgeheim uitmaakt, op onwettige wijze. Aangezien de schending van het beroepsgeheim de openbare orde raakt, kan de bestuurshandeling die steunt op de door dat wanbedrijf verkregen feiten in principe gevitieerd zijn. Verzoekster wijst er op dat zij overigens op 23 juni 2016 een klacht met burgerlijkepartijstelling heeft ingesteld lastens hoofdinspecteur V. wegens diefstal van een document naar aanleiding van een huiszoeking en wegens schending van het beroepsgeheim. Ook legde zij klacht neer tegen onbekenden wegens schending van het beroepsgeheim

want in een krant verscheen een bericht waarin melding is gemaakt van het lastens haar lopende tuchtonderzoek. Het openbaar maken van een nog niet afgerond tuchtonderzoek maakt een schending uit van het beroepsgeheim. Tot slot betoogt verzoekster dat er nergens enig spoor is in het dossier van een onderzoek naar elementen à décharge, terwijl het zorgvuldigheidsbeginsel een onderzoek à charge en à décharge vereist. De tuchtoverheid heeft op geen enkel ogenblik onderzoek gedaan naar de bewijswaarde van het aangebrachte schuldbriefje ook al had zij dat herhaaldelijk opgeworpen.

Beoordeling

6. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

Indien zoals te dezen, een tuchtregeling geen bijzondere bewijswaardering voorschrijft, beoordeelt de tuchtoverheid op discretionaire wijze de bewijswaarde van de gegevens uit het tuchtdossier om tot een bepaalde overtuiging te komen.

7. Zonder dat de Raad van State in deze stand van het geding moet onderzoeken of, zoals verzoekster in wezen betoogt, de mededelingen in de dienstnota 3/2016 en de toevoeging van het bij die nota gevoegde schuldbriefje aan het tuchtdossier, strafrechtelijk onrechtmatig of onwettig zouden zijn, bemerkt de Raad van State dat de hogere tuchtoverheid alleen dan geen rekening mocht houden met die, naar verzoekster betoogt, op onrechtmatige wijze verkregen inlichtingen en bewijzen indien ofwel zulks is gebeurd met miskenning van vormvoorwaarden voorgeschreven op straffe van nietigheid, ofwel wanneer de

begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van die bewijzen heeft aangetast, ofwel wanneer het gebruik van die bewijzen in strijd is met het recht van verdediging. Onregelmatigheden waardoor geen op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarden wordt overtreden en die evenmin voldoen aan de overige voormelde voorwaarden, worden niet uit het debat geweerd, noch maken zij de gevoerde tuchtprocedure op zich onwettig.

Te dezen voert verzoekster niet aan dat die mededelingen in de voornoemde dienstnota en/of het overleggen van het schuldbriefje, te dezen beantwoorden aan één van de voornoemde voorwaarden. De enkele omstandigheid dat die zouden zijn aangewend bij de feitenvinding en de bewijsvoering houdt op het eerste gezicht bijgevolg op zich niet het bewijs in van een onzorgvuldigheid in hoofde van de tuchtoverheid.

Voorts ziet de Raad van State niet in op welke wijze het feit dat, naar verzoekster stelt, “onbekenden” het beroepsgeheim schonden door het tuchtrechtelijk onderzoek openbaar te maken, zou inhouden dat de hogere tuchtoverheid hierdoor het zorgvuldigheidsbeginsel zou schenden.

8. Verzoekster voert ook aan dat de hogere tuchtoverheid alleen een onderzoek ten laste heeft gevoerd en “op geen enkel moment onderzoek [heeft] gedaan naar de bewijswaarde van het schuldbriefje dat door HINP [V.] werd aangebracht, ook niet nadat dit herhaaldelijk door de verdediging van verzoekster werd opgeworpen.” Uit het dossier blijkt evenwel dat de tuchtprocedure op een tegensprekelijke wijze werd gevoerd en dat verzoeksters standpunt inzake de “bewijswaarde” van het schuldbriefje op het eerste gezicht door de overheid in overweging werd genomen. De omstandigheid dat de hogere tuchtoverheid haar standpunt niet bijtreedt, houdt geen schending in van de zorgvuldigheidsplicht.

9. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

10. Verzoekster voert in het tweede middel de schending aan van het evenredigheidsbeginsel als specifieke toepassing van het redelijkheidsbeginsel. Zij citeert uit de bestreden beslissing de feiten die haar worden verweten en de omschrijving ervan, haalt de omschrijving aan van de tuchtfeiten en de straftoemeting door de Tuchtraad en voert aan dat ondanks de opmerkingen van de inspecteur-generaal, het advies van de Tuchtraad en haar herhaalde ontkenning betreffende de omstandigheden waarin de lening zou zijn aangegaan, de hogere tuchtoverheid de tuchtfeiten niet heeft geherformuleerd in de zin dat het aangaan van een lening zelf geen tuchtinbreuk uitmaakt. De hogere tuchtoverheid heeft bij het bepalen van de strafmaat de aangevoerde verzachtende omstandigheden volledig naast zich neergelegd. Zij wijst er gedurende de tuchtprocedure op dat haar gezin gebukt ging onder financiële problemen hetgeen zij detailleert. Voorts zijn haar evaluaties steeds bevredigend wat de uitvoering betreft van haar taken. Verzoekster stelt vast dat niettemin de hogere tuchtoverheid besluit tot de zware straf van het ontslag van ambtswege met terugwerkende kracht op 28 juni 2016 en wijst erop dat de impact van de opgelegde straf uitermate zwaar is: zo kan zij geen aanspraak maken op een werkloosheidsuitkering noch kan zij de andere sociale voordelen genieten die gelden voor uitkeringsgerechtigde werklozen. Zij concludeert dat hiermee is aangetoond dat de straftoemeting buiten elke redelijke verhouding staat tot de feiten.

Beoordeling

11. Het komt aan de tuchtoverheid toe te oordelen met welke tuchtsanctie een bepaald tuchtvergrijp moet worden gesanctioneerd.

Het komt aan de Raad van State, binnen het raam van zijn wettigheidstoezicht, niet toe om zelf een beoordeling te maken van de strafmaat.

De Raad van State is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de tuchtoverheid bij de keuze van de strafmaat, al dan niet het evenredigheidsbeginsel schendt.

Een schending van dat algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de tuchtoverheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het proportionaliteits- of evenredigheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de tuchtoverheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende tuchtoverheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen.

De Raad van State gaat bij de beoordeling van de evenredigheid van de bestreden beslissing uit van de feiten zoals ze blijken uit de bestreden beslissing en waarvan verzoeker de onwettigheid niet heeft aangetoond, getoetst aan de door verzoeker in het middel aangevoerde argumenten die volgens verzoeker doen blijken dat de bestreden beslissing het redelijkheids- of evenredigheidsbeginsel miskent.

12. De strafmaat wordt in de bestreden beslissing verantwoord. Er wordt naar verwezen. (*supra*, punt 3.8). Hieruit blijkt dat de verwerende partij onder punt 10 van de bestreden beslissing de straftoemeting specifiek heeft gesteund op verzoeksters staat van dienst en haar evaluaties ter zake, de gestrengheid ten aanzien van politieambtenaren, de gestrengheid wegens de weerslag op de dienst, de ernst van de feiten en het schuldinzicht. Voorts blijkt uit het in de bestreden beslissing onder punt 12 opgenomen “voornemen om af te wijken van het advies van de Tuchtraad” dat het herhaald karakter van de feiten een doorslaggevend argument is voor de hogere tuchtoverheid waarbij zij verzoekster uitdrukkelijk heeft gewaarschuwd dat eenzelfde grote mildheid niet meer aan de dag zou worden gelegd bij een herhaling van de feiten en zij definitief uit de dienst zou worden verwijderd. Zij wijst in dat voornemen er ook op dat de relativering in het advies van de Tuchtraad dat de ten laste gelegde feiten niet

kunnen worden gerelateerd aan verzoeksters concrete taak op geen enkele wijze afbreuk doet aan de uitgebreide verantwoording van het strafvoorstel, alsook dat zij afdoende rekening hield met de persoonlijke gevolgen van de tuchtstraf en dat de lange periode van dienen en verzoeksters leeftijd niet van dien aard is om afbreuk te doen aan de redelijkheid van het ontslag. Zij wijst erop dat de Tuchtraad zich daarbij beperkt tot een algemene beoordeling en niet overgaat tot een concrete beoordeling, dat de lange staat van dienst van verzoekster “allesbehalve onberispelijk van aard” is, en dat de leeftijd van verzoekster geenszins betekent dat de hogere tuchtoverheid er nogmaals zou toe gehouden zijn de grootste mildheid aan de dag te leggen: zij moet in de eerste plaats rekening houden met het belang van de dienst. Voorts wijst zij er op dat verzoekster meer dan voldoende kansen heeft gekregen om haar tewerkstelling te behouden, dat verzoekster afdoende hulp aangeboden gekregen die zij heeft geweigerd en dat verzoekster ruimschoots laattijdig het initiatief heeft genomen om alsnog schuldbemiddeling aan te gaan en dat het gegeven dat zij alsnog een initiatief heeft genomen op dat vlak nadat de hogere tuchtoverheid heeft vastgehouden aan de voorgestelde tuchtstraf, de hogere tuchtoverheid niet belemmert over te gaan tot een definitieve verwijdering uit de dienst. Tot slot wijst de hogere tuchtoverheid er op dat manifest laattijdig schuldinzicht, bewust zijn van de gevolgen van het eigen recidivisme en de leeftijd geen omstandigheden zijn om haar ertoe te verplichten af te zien van een definitieve verbreking van het dienstverband.

Uit de bestreden beslissing blijkt derhalve dat op het eerste gezicht de hogere tuchtoverheid een afweging heeft gemaakt van alle gegevens en betrokken belangen die volgens haar relevant zijn voor de bepaling van de strafmaat.

13. Aangezien het aan de Raad van State niet toekomt ambtshalve te beoordelen of de opgelegde tuchtstraf in een redelijke verhouding van evenredigheid staat tot de tuchtfeiten, toetst de Raad van State de vraag of de bestreden beslissing te kort komt aan de eis van evenredigheid enkel aan de door verzoekster in het middel aangevoerde argumenten, die volgens haar doen blijken

dat de bestreden beslissing het redelijkheids- of evenredigheidsbeginsel miskent. Op verzoekster rust aldus de bewijslast om aannemelijk te maken dat het door haar aangevoerde beginsel van behoorlijk bestuur is geschonden door de hogere tuchtoverheid.

Verzoekster verwijst vooreerst naar de mildere zienswijze van de inspecteur-generaal en van de Tuchtraad inzake de keuze van de straf en de formulering van de feiten, hetgeen zij ook citeert. De enkele vaststelling dat de hogere tuchtoverheid de tuchtfeiten niet herformuleerde en dat die adviesinstantie(s) een mildere straf adviseerden - en het derhalve anders zagen dan de hogere tuchtoverheid - volstaat op het eerste gezicht evenwel op zich niet om te concluderen dat de keuze van de straf onredelijk is. In de concrete omstandigheden van de zaak klemmt zulks des te meer daar uit zowel de stukken van het dossier als uit de bestreden beslissing blijkt dat de hogere tuchtoverheid bij de concrete straftoemeting zowel de wezenlijke argumenten van de Tuchtraad voor een mildere tuchtstraf, als verzoeksters repliek, omstandig heeft beoordeeld, afgewogen en weerlegd. De Raad van State stelt vast dat verzoekster in het middel die tegenargumentatie van en weerlegging door de tuchtoverheid van het advies van de Tuchtraad op geen enkele wijze betreft noch betwist in haar ontwikkeling van het middel maar zich, zoals reeds is gesteld, enkel beperkt tot het citeren van het advies van de Tuchtraad betreffende de strafmaat. Ook verzoeksters tweede argument ter adstructie van haar standpunt, namelijk dat de hogere tuchtoverheid de door verzoekster aangevoerde verzachtende omstandigheden - waarvan zij aangeeft dat het haar financiële toestand betreft - volledig naast zich heeft neergelegd, overtuigt niet om te besluiten tot het onredelijk karakter van de opgelegde straf. Uit wat voorafgaat blijkt dat de verwerende partij wel degelijk verzoeksters financiële problemen mee heeft betrokken bij haar afweging. Het niet-bijtrede door de hogere tuchtoverheid van die verzachtende omstandigheden en het niet geven van hetzelfde gewicht eraan wat de strafmaat betreft, als verzoekster zelf doet, maakt op zich de tuchtstraf niet onredelijk. Verzoekster stelt voorts dat haar evaluaties steeds bevredigend zijn wat de uitvoering van haar taken betreft, doch zij gaat hierbij voorbij aan het door de hogere tuchtoverheid eveneens

in overweging genomen gegeven dat zij in die evaluatie, op de - op het eerste gezicht relevante - eerbiediging van de waarden, “onvoldoende” scoort en dat de hogere tuchtoverheid te dezen wel relevant acht bij de beoordeling van de strafmaat. Maakt evenmin op zich de keuze voor de straf onredelijk, de omstandigheid dat volgens verzoekster de impact van de tuchtstraf uitermate zwaar is, inzonderheid wat de weerslag ervan betreft op het gerechtigd zijn op werkloosheidsuitkeringen en andere sociale voordelen. Verzoekster behoort tot het operationeel kader van de politiediensten en heeft aldus een voorbeeldfunctie. Dat betekent dat op het eerste gezicht kan worden aangenomen dat de tuchtoverheid hoge integriteitseisen mag stellen en principieel een strenge houding mag aannemen ten aanzien van tuchtvergrijpen gepleegd door een personeelslid van het operationeel kader en waarvan voorts blijkt dat het betrokken personeelslid kort voorheen reeds voor gelijkaardige feiten bestraft werd met een (niet-uitgewiste) zware straf. De enkele omstandigheid dat zij nooit geen deel meer kan uitmaken van het operationeel kader en dat zij, naar zij beweert, geen aanspraak zal kunnen maken op werkloosheidsuitkering en andere sociale voordelen, maken daarom op zich de bestreden beslissing niet onredelijk. De omstandigheid dat verzoekster een andere mening is toegedaan, maakt op zich niet aannemelijk dat de hogere tuchtoverheid in verband met de beoordeling van de strafmaat tot een onredelijke conclusie is gekomen waaruit de schending van het evenredigheidsbeginsel moet blijken.

Uit wat voorafgaat volgt dat de argumenten die verzoekster heeft aangevoerd, in de concrete omstandigheden van de zaak niet aannemelijk maken dat de bestreden beslissing tekortkomt aan de eis van evenredigheid.

14. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

15. In het derde middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991). Zij zet uiteen dat de verwerende partij in de motivering niet concreet aangeeft hoe en in hoeverre de feiten die verzoekster ten laste worden gelegd, de waardigheid van het ambt en de goede werking van de dienst in het gedrang hebben gebracht of hebben aangetast. Te meer omdat de feiten zich grotendeels in de privésfeer hebben afgespeeld, moet de tuchtoverheid concreet kunnen aantonen dat er een ernstige negatieve impact is op de waardigheid van het ambt of op de werking van de dienst. Bovendien legt de hogere tuchtoverheid een zeer zware tuchtstraf op tegen het advies van de Tuchtraad in. Nergens wordt concreet en precies aangegeven waarom de feiten deze zware straf rechtvaardigen.

Beoordeling

16. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

17. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.8.). Er wordt naar verwezen. Aangenomen wordt in deze stand van zaken dat verzoekster op grond van de lezing ervan, de redenen kent waarom de bestreden beslissing werd opgelegd en dat zij er zich desgevallend, inhoudelijk heeft kunnen tegen verweren. Anders dan hoe verzoekster het ziet, verschaft de formele motivering voorts op het eerste gezicht aan verzoekster voldoende duidelijkheid over de determinerende motieven waarom de verwerende partij oordeelde dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten de waardigheid van het ambt en de goede werking van de dienst in het gedrang hebben gebracht of hebben aangetast, alsook waarom die de zware straf rechtvaardigen. Ook blijkt uit de bestreden beslissing waarom ze ingaat tegen het advies van de Tuchtraad wat de strafmaat betreft. De algemene bezwaren die verzoekster in het middel aanvoert leiden niet tot een andere conclusie, noch de enkele omstandigheid dat verzoekster zich niet kan vinden in de gegeven formele motivering.

18. Het derde middel is niet ernstig.

VI. Conclusie

19. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques